

ΜΕΡΟΣ Α΄

«ΣΥΝΤΑΞΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ»

Άρθρο 1

1. Με τις διατάξεις των παρ. 1 και 2 αντικαθίστανται ή απαλείφονται κατά περίπτωση φράσεις του άρθρου 1 του ν. 4336/2015 οι οποίες τέθηκαν κατά τη διαδικασία ψήφισης του νόμου αυτού στη Βουλή, με αποτέλεσμα να υπάρχει αναντιστοιχία των διατάξεων αυτών με άλλες συναρτώμενες διατάξεις και κατά συνέπεια αδυναμία εφαρμογής τους. Επίσης προβλέπεται ότι ο νέος τρόπος υπολογισμού της σύνταξης με βάση τις διατάξεις των άρθρων 3 και 4 του ν. 3865/2010, θα εφαρμοσθεί από 1-9-2015, δηλαδή μετά την ισχύ του ν. 4336/2015 και όχι από 1-1-2015 όπως προβλεπόταν από τις διατάξεις του άρθρου 1 του νόμου αυτού. Η τροποποίηση αυτή πραγματοποιείται στο πλαίσιο της συμμόρφωσης με τα γενόμενα δεκτά με τη γνωμοδότηση του Ελεγκτικού Συνεδρίου επί των συνταξιοδοτικών διατάξεων του ν. 4336/2015 σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 73 του Συντάγματος (Πρακτικά της 2^{ης} και 3^{ης} Ειδικής Συνεδρίασης της Ολομέλειάς του την 12^η Αυγούστου 2015), προκειμένου να αποφευχθεί το ενδεχόμενο παραβίασης του πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ και της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης του διοικούμενου, όπως αναφέρεται στην προαναφερόμενη γνωμοδότηση.

2. Με τις διατάξεις της παρ. 6 του άρθρου 1 του ν. 4336/2015 προβλέπεται η σταδιακή αύξηση των ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης για όσους είχαν θεμελιώσει δικαίωμα σύνταξης μέχρι την 31-12-2012 και κατά την ημερομηνία δημοσίευσης του νόμου αυτού (14-8-2015) δεν είχαν συμπληρώσει το κατά περίπτωση ισχύον όριο ηλικίας συνταξιοδότησης.

Επειδή ο ν. 4336/2015 δεν ισχύει από την ημερομηνία δημοσίευσής του αλλά από 19-8-2015, με τις διατάξεις της παρ. 3 προβλέπεται ότι η κατά τα ανωτέρω σταδιακή αύξηση των ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης αρχίζει από την ημερομηνία αυτή (19-8-2015) και καταλαμβάνει όσους είχαν θεμελιώσει συνταξιοδοτικό δικαίωμα μέχρι 31-12-2012 και δεν είχαν συμπληρώσει μέχρι και την 18-8-2015 το κατά περίπτωση ισχύον όριο ηλικίας συνταξιοδότησης. Επισημαίνεται ότι όσοι θεμελιώνουν συνταξιοδοτικό δικαίωμα από 1-1-2013 και μετά, σύμφωνα με τις οικείες διατάξεις του ν. 4093/2012, η σύνταξή τους καταβάλλεται με τη συμπλήρωση του 67^{ου} έτους της ηλικίας ή τη συμπλήρωση 40 ετών

ασφάλισης και του 62^{ου} έτους της ηλικίας, με εξαίρεση όσους επιλέξουν να λάβουν μειωμένη σύνταξη, οπότε η σύνταξή τους καταβάλλεται το νωρίτερο με τη συμπλήρωση του 62^{ου} έτους της ηλικίας τους.

3. Με τις διατάξεις της παρ. 4 αναδιατυπώνονται για νομοτεχνικούς λόγους οι διατάξεις της παρ. 4 του άρθρου 1 του ν. 4336/2015, που αφορούν το κατώτατο όριο σύνταξης και προσδιορίζεται σε 67% το ποσοστό αναπηρίας των αναπήρων που εξαιρούνται από το νέο τρόπο υπολογισμού του κατωτάτου ορίου σύνταξης. Ταυτόχρονα προσδιορίζεται ρητά ότι και για τους δικαιούχους της σύνταξης αυτής, εφαρμόζονται οι διατάξεις που αφορούν τη μείωση του ποσού της σύνταξης λόγω αποχώρησης του υπαλλήλου πριν από τη συμπλήρωση του κατά περίπτωση ισχύοντος ορίου.

4. Με τις διατάξεις της παρ. 5 ορίζεται ότι προκειμένου για τα πρόσωπα που εμπíπτουν στις διατάξεις περί καταβολής μειωμένης σύνταξης (περ. β της παρ. 2 του άρθρου 56 του π.δ. 169/2007), το συνολικό ποσό της μειωμένης σύνταξης, μειώνεται περαιτέρω κατά 10% μέχρι τη συμπλήρωση των νέων ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης των διατάξεων του ν. 4336/2015.

5. Με τις διατάξεις της παρ. 6 καταργούνται οι διατάξεις της παρ. 7 του άρθρου 1 του ν. 4336/2015, επειδή για τις διατάξεις αυτές όπως τελικά ψηφίσθηκαν από τη Βουλή, δεν είχε γνωμοδοτήσει το Ελεγκτικό Συνέδριο σύμφωνα με το άρθρο 73 του Συντάγματος και ως εκ τούτου δεν είναι δυνατή η εφαρμογή τους.

6. Με τις διατάξεις της παρ. 7 προβλέπεται ότι τα στελέχη των Ενόπλων Δυνάμεων δεν θα υποχρεούνται σε αποχώρηση από την Υπηρεσία πριν από τη συμπλήρωση του 58^{ου} έτους της ηλικίας τους.

ΜΕΡΟΣ Β΄

«ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΟΥ ΚΑΙ ΔΙΑΡΘΡΩΤΙΚΟΥ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ»

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄

ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΑΣ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ:

Άρθρο 2

Ρυθμίσεις για τον ενιαίο φόρο ιδιοκτησίας ακινήτων και άλλες διατάξεις

1. Η τροποποιούμενη διάταξη, η οποία προέβλεπε συμψηφισμό ΕΝ.Φ.Ι.Α. μέχρι 5 ευρώ με τον ΕΝ.Φ.Ι.Α. επομένων ετών, στην πράξη δεν μπορεί να υποστηριχθεί μηχανογραφικά, δεδομένου ότι είναι πολύ πιθανό και σύνηθες να έχουν υποβληθεί από το φορολογούμενο περισσότερες από μία δηλώσεις στοιχείων ακινήτων, με βάση τις οποίες έχουν εκδοθεί πράξεις προσδιορισμού ΕΝ.Φ.Ι.Α. είτε από τη Δ.Ο.Υ. είτε κεντρικά. Για το λόγο αυτό και

προκειμένου να μην συσσωρεύονται μη βεβαιωμένα ποσά, το ποσό μη βεβαιωμένου και μη απαιτητού φόρου ορίζεται στο ένα (1) ευρώ.

2. Καθορίζεται από το 2015 η έναρξη ισχύος της κατάργησης της απαλλαγής των ενοικιαζόμενων δωματίων και των ατομικών ξενοδοχειακών εγκαταστάσεων, η οποία εκ παραδρομής δεν είχε περιληφθεί στο ν.4336/2015, με αποτέλεσμα η απαλλαγή να ισχύει και για το 2015, ενώ για τα ενοικιαζόμενα διαμερίσματα δεν είχε ισχύσει ούτε και για το 2014. Τούτο θα είχε ως αποτέλεσμα τη μείωση των εσόδων από τον ΕΝΦΙΑ κατά ποσό μη δυνάμενο να προσδιορισθεί.

Το θέμα της τυχόν επαναφοράς της απαλλαγής θα εξετασθεί στο πλαίσιο της συνολικής επανεξέτασης του φόρου, ώστε να διασφαλισθεί και η μηχανογραφική υποστήριξη αυτής και η αποφυγή των καταστρατηγήσεων του φορολογικού νόμου.

3. Με την παράγραφο 3 απαλλάσσεται το Τ.Α.Ι.Π.Ε.Δ. από την υποχρέωση υποβολής δήλωσης στοιχείων ακινήτων (έντυπο Ε9) για τα ακίνητα ή τα δικαιώματα επί ακινήτων που κατέχει.

4. Με την παράγραφο 4 παρέχεται απαλλαγή από τον ΕΝ.Φ.Ι.Α., πλην του ιδίου του Τ.Α.Ι.Π.Ε.Δ., και στις εταιρείες ειδικού σκοπού εφόσον το Τ.Α.Ι.Π.Ε.Δ. κατέχει το σύνολο των ονομαστικών μετοχών τους.

Οι ανωτέρω διευκολύνσεις και απαλλαγές κρίνονται απαραίτητες δεδομένου ότι το Τ.Α.Ι.Π.Ε.Δ. αξιοποιεί την ιδιωτική περιουσία του Δημοσίου με τρόπο που θα συμβάλει στη μείωση του δημοσίου χρέους και θα δημιουργήσει τις βάσεις για την επανεκκίνηση της αναπτυξιακής διαδικασίας της χώρας μας προς όφελος της ελληνικής οικονομίας.

5. Με τις διατάξεις της παραγράφου 5 αναπροσαρμόζονται οι συντελεστές φορολόγησης του εισοδήματος από ακίνητη περιουσία με σκοπό την διεύρυνση της φορολογικής βάσης και την δικαιότερη κατανομή των φορολογικών βαρών.

6. Με τις διατάξεις της παραγράφου 6 καταργείται η παράγραφος 5 του άρθρου 68 του Κ.Φ.Ε. (ν.4172/2013), όπως είχε προστεθεί με την παράγραφο 6 του άρθρου 2 του ν.4328/2015, με την οποία είχε προβλεφθεί η εξαίρεση των Συλλόγων Γονέων και Κηδεμόνων και άτυπων ενώσεων ιδιοκτητών πολυκατοικίας από την υποβολή δηλώσεων φορολογίας εισοδήματος όταν δεν αποκτούν έσοδα υποκείμενα σε φόρο εισοδήματος, για τα εισοδήματα που αποκτώνται στα φορολογικά έτη που αρχίζουν από την 1η Ιανουαρίου 2015 και μετά.

7. Με τις διατάξεις της παραγράφου 7 καταργείται η δυνατότητα εκχώρησης ανείσπρακτων ενοικίων στο Δημόσιο χωρίς αντάλλαγμα.

8. Το κτήριο του της κεντρικής υπηρεσίας της Ε.Γ. του Σ.Δ.Ο.Ε, λόγω της σπουδαιότητας των υπηρεσιών που στεγάζονται σε αυτό, πρέπει να επιτηρείται και να προστατεύεται σε 24ώρη βάση, λόγω της φύλαξης κινητών πραγμάτων μεγάλης αξίας (όπλα, αξιόγραφα και λοιπά προϊόντα εγκλήματος) καθώς και πλήθους στοιχείων που άπτονται απλών και ευαίσθητων προσωπικών δεδομένων.

Επομένως, υπάρχει μεγάλη ανάγκη συνέχισης της φύλαξης, κάθε υπέρβαση του ανώτατου χρηματικού ορίου, κατά παρέκκλιση των οριζόμενων στο άρθρο 133 του Ν. 4270/14. Άλλωστε, η παράταση της ισχύος της σχετικής σύμφασης φύλαξης θα λήξει την 31.12.2015. Σημειωτέον ότι με την από 31.12.2014 σύμβαση και ύστερα από την διενέργεια πρόχειρου διαγωνισμού είχε ανατεθεί η φύλαξη του κτηρίου της Κ.Υ. του Σ.Δ.Ο.Ε. (Πειραιώς και Αλκίφρονος-Αθήνα), σε ιδιωτική εταιρεία. Η διάρκεια δε της φύλαξης ήταν από 1.1.2015 μέχρι 28.9.2015, οι διαδικασίες όμως της προκήρυξης διαγωνισμού ανεστάλησαν λόγω της προκηρύξεως των εθνικών εκλογών τις 20.09.2015. Για τους ίδους με τους παραπάνω λόγους παρατείνονται οι συμβάσεις και στα υπόλοιπα ακίνητα που στεγάζονται ακίνητα που στεγάζονται Κεντρικές Υπηρεσίες του Υπουργείου Οικονομικών.

Άρθρο 3

Τροποποιήσεις διατάξεων του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας

1. Με τις προτεινόμενες διατάξεις της παραγράφου 1 αντικαθίσταται η παράγραφος 1 του άρθρου 13 του ν. 4174/2013, προκειμένου να εναρμονισθούν με τις διατάξεις του άρθρου 5 του ν. 4308/2014 για τα Ελληνικά Λογιστικά Πρότυπα.

Με τις προτεινόμενες διατάξεις της παραγράφου 2 γίνεται απαραίτητη τροποποίηση των διατάξεων του πρώτου εδαφίου της παραγράφου 2 του άρθρου 13, μετά την αντικατάσταση της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού.

2. Με τις προτεινόμενες διατάξεις της παραγράφου 2 αντικαθίσταται το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 18 και προβλέπεται πλέον η δυνατότητα υποβολής εκπρόθεσμης φορολογικής δήλωσης οποτεδήποτε μέχρι την παραγραφή του δικαιώματος της Φορολογικής Διοίκησης για έλεγχο της αρχικής δήλωσης, ανεξάρτητα από την έκδοση εντολής ελέγχου ή μη. Περαιτέρω, προβλέπεται η δυνατότητα υποβολής φορολογικής δήλωσης και μετά την έκδοση οριστικής πράξης διορθωτικού προσδιορισμού φόρου, για εισόδημα, έσοδα ή περιουσιακά στοιχεία, τα οποία δεν προέκυψαν κατά τον έλεγχο. Ευνόητο είναι ότι στην έννοια των φορολογικών δηλώσεων περιλαμβάνεται και κάθε δήλωση πληροφοριακού χαρακτήρα προς τη Φορολογική Διοίκηση.

Ειδικά ως προς τις φορολογίες κεφαλαίου επισημαίνεται ότι η τροποποίηση του άρθρου 18, ούτως ώστε να δοθεί η δυνατότητα υποβολής εκπρόθεσμης δήλωσης

οποτεδήποτε μέχρι την παραγραφή του δικαιώματος της φορολογικής διοίκησης για έλεγχο της αρχικής δήλωσης - όπως η παραγραφή ορίζεται και στις επιμέρους διατάξεις - ακόμη και μετά την έκδοση οριστικής πράξης διορθωτικού προσδιορισμού φόρου είναι απολύτως αναγκαία, λόγω της ιδιαίτερης φύσης των φορολογιών αυτών (όπως η δημιουργία ορθού περιουσιολογίου κ.λπ.), άλλως είναι αδύνατη η χορήγηση των προβλεπόμενων και απαιτούμενων από το νόμο πιστοποιητικών στις φορολογίες αυτές, απαραίτητων για να προβεί ο υπόχρεος σε οποιαδήποτε περαιτέρω συναλλαγή σχετικά με αδήλωτα περιουσιακά στοιχεία. Σημειώνεται ότι η παραγραφή στις φορολογίες κληρονομιών, δωρεών και γονικών παροχών δεν νοείται μικρότερη από την οριζόμενη στην παράγραφο 5 του άρθρου 102 του Κώδικα διατάξεων φορολογίας κληρονομιών, δωρεών και γονικών παροχών.

3. Με τις προτεινόμενες διατάξεις της παραγράφου 3 τροποποιούνται οι διατάξεις του άρθρου 19 του ν. 4174/2013 αντικαθίσταται η παράγραφος 3 του άρθρου 19 και προβλέπεται η δυνατότητα υποβολής τροποποιητικής φορολογικής δήλωσης οποτεδήποτε μέχρι την παραγραφή του δικαιώματος της Φορολογικής Διοίκησης για έλεγχο της αρχικής δήλωσης, ανεξάρτητα από την έκδοση εντολής ελέγχου ή μη. Περαιτέρω, προβλέπεται η δυνατότητα υποβολής τροποποιητικής φορολογικής δήλωσης και μετά την έκδοση οριστικής πράξης διορθωτικού προσδιορισμού φόρου, για εισόδημα, έσοδα ή περιουσιακά στοιχεία, τα οποία δεν προέκυψαν κατά τον έλεγχο.

Ειδικά ως προς τις φορολογίες κεφαλαίου επισημαίνεται ότι η τροποποίηση του άρθρου 19, ούτως ώστε να δοθεί η δυνατότητα υποβολής τροποποιητικής δήλωσης οποτεδήποτε μέχρι την παραγραφή του δικαιώματος της φορολογικής διοίκησης για έλεγχο της αρχικής δήλωσης - όπως η παραγραφή ορίζεται και στις επιμέρους διατάξεις - ακόμη και μετά την έκδοση οριστικής πράξης διορθωτικού προσδιορισμού φόρου είναι απολύτως απαραίτητη, διότι λόγω της φύσης των περιουσιακών στοιχείων (ακίνητα) είναι πολύ συχνή η ανάγκη τροποποίησης των δηλώσεων καθώς και του περιουσιολογίου, άλλως είναι αδύνατη η χορήγηση των προβλεπόμενων από το νόμο πιστοποιητικών στις φορολογίες αυτές, απαραίτητων για να προβεί ο υπόχρεος σε οποιαδήποτε περαιτέρω συναλλαγή σχετικά με περιουσιακά στοιχεία που έχουν δηλωθεί ανακριβώς ή με ελλείψεις. Τούτο συνεπάγεται τη δυνατότητα υποβολής τροποποιητικής δήλωσης σε κάθε περίπτωση κατά την οποία από τον έλεγχο δεν προέκυψαν περιουσιακά στοιχεία αλλά και στην περίπτωση κατά την οποία δεν προέκυψε η ορθή αναγραφή και φορολόγηση περιουσιακών στοιχείων. Ενδεικτικά αναφέρεται η περίπτωση τροποποίησης δηλωθέντος ακινήτου ως προς την περιγραφή, το ποσοστό, το δικαίωμα κ.λπ. ή η περίπτωση διαγραφής δηλωθέντος ακινήτου

λόγω έλλειψης φορολογικής υποχρέωσης μετά από απόφαση διοικητικού ή πολιτικού δικαστηρίου κ.λπ.. Σημειώνεται ότι η παραγραφή στις φορολογίες κληρονομιών, δωρεών και γονικών παροχών δεν νοείται μικρότερη από την οριζόμενη στην παράγραφο 5 του άρθρου 102 του Κώδικα διατάξεων φορολογίας κληρονομιών, δωρεών και γονικών παροχών.

4. Με τις προτεινόμενες διατάξεις της παραγράφου 4 γίνονται αναγκαίες τροποποιήσεις των παραγράφων 5 και 6 του άρθρου 46 του ν. 4174/2013, λόγω της κατάργησης των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 55 του ν. 4174/2013.

5. Με τις προτεινόμενες διατάξεις της παραγράφου 5 τροποποιούνται οι διατάξεις του άρθρου 54 του ν.4174/2013, οι οποίες προβλέπουν πρόστιμα για διαδικαστικές παραβάσεις.

Συγκεκριμένα, με τις προτεινόμενες διατάξεις της περίπτωσης α' τροποποιείται η περίπτωση α' της παραγράφου 2 του άρθρου 54. Η τροποποίηση είναι απαραίτητη για τις φορολογίες κεφαλαίου προκειμένου να διευκρινισθεί και να καταστεί σαφές ότι, στις φορολογίες αυτές δεν δύνανται να επιβληθούν τα πρόστιμα που προβλέπονται για όσους είναι υπόχρεοι σε τήρηση λογιστικών βιβλίων, παρά μόνο το πρόστιμο των 100 ευρώ της εν λόγω περίπτωσης α' της παραγράφου 2, δεδομένου ότι η φορολογική τους υποχρέωση δεν εξαρτάται από την επαγγελματική τους δραστηριότητα και συνεπώς από την υποχρέωση τήρησης βιβλίων.

Με τις προτεινόμενες διατάξεις της περίπτωσης β' γίνεται αναγκαία νομοτεχνική διόρθωση της περίπτωσης η' της παραγράφου 1 του άρθρου 54 του ν. 4174/2013 λόγω εφαρμογής από 1.1.2015 των διατάξεων του ν. 4308/2014 και με τις περιπτώσεις δ' και ε' γίνονται αναγκαίες νομοτεχνικές βελτιώσεις στην παράγραφο 2 του άρθρου 54 λόγω κατάργησης της περίπτωσης θ' της παραγράφου 1 του ίδιου άρθρου.

Με τις προτεινόμενες διατάξεις της περίπτωσης γ' καταργείται η περίπτωση θ' της παραγράφου 1 του άρθρου 54, με την οποία προβλέπεται πρόστιμο για την διαδικαστική παράβαση της μη έκδοσης ή ανακριβούς έκδοσης αποδείξεων λιανικής πώλησης ή επαγγελματικών στοιχείων, με στόχο οι παραβάσεις της μη έκδοσης ή ανακριβούς έκδοσης επαγγελματικών στοιχείων να αντιμετωπίζονται πλέον ως μία ενιαία διαδικαστική παράβαση, κατ' εφαρμογή της περίπτωσης η' της παραγράφου 1 του ίδιου άρθρου, η οποία σχετίζεται με την τήρηση των υποχρεώσεων που απορρέουν από τη λογιστική νομοθεσία. Εξάλλου, η μη έκδοση ή ανακριβής έκδοση στοιχείων έχει, στις περισσότερες περιπτώσεις, ως άμεση συνέπεια τη φοροδιαφυγή, και συνεπώς καταλήγει σε ουσιαστικές και όχι διαδικαστικές παραβάσεις, τιμωρούμενες κατά τα άρθρα 58, 58Α και 59. Έτσι, το

ύψος του προστίμου συνδέεται με τη ουσιαστική φοροδιαφυγή και όχι με τον αριθμό των μη εκδοθέντων στοιχείων.

Με τις προτεινόμενες διατάξεις της περίπτωσης στ' γίνεται νομοτεχνική βελτίωση της παραγράφου 3 του άρθρου 54 του ν. 4174/2013, ώστε να καθίσταται σαφές ότι σε περίπτωση διαπίστωσης, κατόπιν ελέγχου, διάπραξης εκ νέου μιας εκ των παραβάσεων του άρθρου 54 εντός πενταετίας από την έκδοση της αρχικής πράξης, επιβάλλονται στο διπλάσιο, για την πρώτη υποτροπή, και στο τετραπλάσιο, για κάθε επόμενη, τα πρόστιμα του άρθρου 54.

6. Με τις προτεινόμενες διατάξεις της παραγράφου 6 καταργούνται οι παράγραφοι 1 και 2 του άρθρου 55 του ν. 4174/2013, λόγω εισαγωγής του Δεκάτου Τρίτου Κεφαλαίου του Κώδικα.

7. Με τις προτεινόμενες διατάξεις της παραγράφου 7 προστίθεται άρθρο 55Α στον ν. 4174/2013 προκειμένου να καθορισθούν οι προϋποθέσεις παραπομπής των παραβάσεων φοροδιαφυγής στην ποινική διαδικασία, σε σύνδεση με τις επίσης προτεινόμενες διατάξεις του Δεκάτου Τρίτου Κεφαλαίου του Κώδικα. Στόχος της διάταξης είναι να μην γίνεται πλέον άκριτα παραπομπή για το σύνολο των υποθέσεων φοροδιαφυγής αλλά η παραπομπή στην ποινική δίκη να γίνεται κατόπιν διαδικασίας αξιολόγησης της σοβαρότητας των υποθέσεων, με βάση τα τιθέμενα κριτήρια στο επίσης προτεινόμενο άρθρο 68, όπου δίδονται οι ορισμοί των εγκλημάτων φοροδιαφυγής. Επίσης καθορίζεται το πλαίσιο επίδρασης της διοικητικής δίκης στην ποινική δίκη για τα ως άνω εγκλήματα καθώς και ζητήματα παραγραφής.

8. Με τις προτεινόμενες διατάξεις της παραγράφου 8 αντικαθίσταται το άρθρο 56 του ν. 4174/2013. Με τις παραγράφους 1 και 2 αντικαθίστανται οι διατάξεις των προστίμων που αφορούν την εκπρόθεσμη υποβολή ή ανακριβή/ατελή υποβολή ή μη υποβολή του Συνοπτικού Πίνακα Πληροφοριών της παραγράφου 3 του άρθρου 21 του Κώδικα, προκειμένου ο υπολογισμός των προστίμων να γίνεται με βάση το ύψος των ενδοομιλικών συναλλαγών και όχι με βάση τα ακαθάριστα έσοδα, για να υπάρξει εξορθολογισμός και αναλογικότητα των προστίμων.

Με την παράγραφο 3 ορίζονται κλιμακούμενα πρόστιμα σε περίπτωση εκπρόθεσμης διάθεσης ή μη διάθεσης του φακέλου τεκμηρίωσης της παραγράφου 1 του άρθρου 21 του Κώδικα.

9. Με τις προτεινόμενες διατάξεις της παραγράφου 9 τροποποιούνται οι διατάξεις του άρθρου 58 του ν. 4174/2013 και εξορθολογίζεται το ύψος των προστίμων στις περιπτώσεις υποβολής ανακριβούς δήλωσης ή μη υποβολής δήλωσης, που διαπιστώνεται

κατόπιν ελέγχου, με στόχο αφενός την αναλογικότερη επιβολή τους σε σχέση με το ύψος της κύριας οφειλής και αφετέρου την αύξηση της εισπραξιμότητας των προστίμων.

10. Με τις προτεινόμενες διατάξεις της παραγράφου 10 προστίθεται άρθρο 58Α στον ν. 4174/2013 ώστε να καθορίζονται πλέον, διακριτά από τις λοιπές φορολογίες οι οποίες εξακολουθούν να διέπονται από τα άρθρα 58 και 59 του ΚΦΔ, τα πρόστιμα για τις παραβάσεις ΦΠΑ που διαπιστώνονται κατόπιν ελέγχου. Σκοπός της νέας ρύθμισης είναι η αποσαφήνιση και διαφοροποίηση των σχετικών κυρώσεων λαμβάνοντας υπόψη τον κοινοτικό χαρακτήρα του ΦΠΑ και την ανάγκη διασφάλισης των σχετικών δημοσίων εσόδων. Συγκεκριμένα, με τις νέες ρυθμίσεις αφενός αυστηροποιούνται οι κυρώσεις για την μη υποβολή ή την ανακριβή υποβολή δηλώσεων σε σχέση με τις αντίστοιχες παραβάσεις άλλων φορολογιών για τους λόγους που προαναφέρθηκαν, και αφετέρου καθορίζονται πρόστιμα για ορισμένες κατηγορίες παραβάσεων που διατυπώνονται για πρώτη φορά ρητώς, όπως η άσκηση οικονομικής δραστηριότητας χωρίς την υποβολή δήλωση έναρξης και η έκδοση φορολογικών στοιχείων με ΦΠΑ από πρόσωπα που δεν έχουν υποχρέωση υποβολής σχετικής δήλωσης, με τις οποίες επιδιώκεται η κάλυψη των αντίστοιχων κενών που υφίσταντο στην φορολογική νομοθεσία. Ειδικά ως προς την παράγραφο 1 του προτεινόμενου άρθρου 58Α επισημαίνεται ότι, δεδομένης της κατάργησης της διάταξης της περ. θ' της παρ. 1 του άρθρου 54 του Κώδικα, εφεξής η μη έκδοση ή η ανακριβής έκδοση φορολογικών στοιχείων, συνιστά πλέον ουσιαστική παράβαση και εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 58Α περί προστίμων για παραβάσεις ΦΠΑ που διαπιστώνονται κατόπιν ελέγχου. Με την προτεινόμενη διάταξη ορίζεται το πρόστιμο στις περιπτώσεις αυτές σε ποσοστό πενήντα τοις εκατό (50%) επί του ποσού φόρου που αναλογεί στο μη εκδοθέν φορολογικό στοιχείο ή επί του ποσού διαφοράς του φόρου αντίστοιχα. Με τον τρόπο αυτό το ύψος του προστίμου συνδέεται με την αποφυγή απόδοσης του φόρου και όχι με τον αριθμό των μη εκδοθέντων στοιχείων.

11. Με τις προτεινόμενες διατάξεις της παραγράφου 11 αντικαθίσταται το άρθρο 59 του ν. 4174/2013 και εξορθολογίζεται το ύψος των προστίμων στις περιπτώσεις υποβολής ανακριβούς δήλωσης ή μη υποβολής δήλωσης παρακρατούμενων φόρων, που διαπιστώνεται κατόπιν ελέγχου με στόχο αφενός την αναλογικότερη επιβολή τους σε σχέση με το ύψος της κύριας οφειλής και αφετέρου την αύξηση της εισπραξιμότητας των προστίμων.

12. Με τις προτεινόμενες διατάξεις της παραγράφου 12 προστίθενται παράγραφοι 7, 8 και 9 στο άρθρο 62 του ν. 4174/2013.

Με την προτεινόμενη διάταξη της νέας παραγράφου 7 στο άρθρο 62, με την οποία ορίζεται σαφώς σε ποιες περιπτώσεις επιβάλλονται τα πρόστιμα των άρθρων 54, 58, 58Α και 59 του Κ.Φ.Δ. καθώς και σε ποιες περιπτώσεις δεν επιβάλλεται το πρόστιμο του άρθρου 58.

Με την προτεινόμενη διάταξη της νέας παραγράφου 8 του άρθρου 62, με την οποία ορίζονται τα πρόστιμα που επιβάλλονται στην περίπτωση υποβολής εκπρόθεσμων ή τροποποιητικών φορολογικών δηλώσεων, κατά τα προβλεπόμενα στην παράγραφο 1 του άρθρου 18 και την παράγραφο 3 του άρθρου 19. Συγκεκριμένα, προβλέπεται διάκριση στην επιβολή των προστίμων, ανάλογα με το εάν έχει εκδοθεί ή όχι εντολή ελέγχου ως εξής: α) εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 54, στην περίπτωση που η δήλωση (εκπρόθεσμη αρχική ή τροποποιητική) υποβληθεί έως την έκδοση της εντολής ελέγχου και β) εφαρμογή των διατάξεων των άρθρων 58, 58Α και 59, κατά περίπτωση, εφόσον η δήλωση υποβληθεί μετά την έκδοση της εντολής ελέγχου.

Με την προτεινόμενη διάταξη της νέας παραγράφου 9 του άρθρου 62 ορίζεται ρητά, κατόπιν κατάργησης και της σχετικής πρόβλεψης του άρθρου 58 παραγράφου 2 περί επιβολής προστίμων στον εκτιμώμενο προσδιορισμό φόρου, ότι δεν επιβάλλονται πρόστιμα στον εκτιμώμενο προσδιορισμό. Δικαιολογητικός λόγος της ρύθμισης αυτής είναι ότι στον εκτιμώμενο προσδιορισμό ούτε τα πρόστιμα του άρθρου 54 μπορούν να επιβληθούν γιατί ο εκτιμώμενος προσδιορισμός παύει αυτοδικαίως να ισχύει μετά την υποβολή της φορολογικής δήλωσης, κατά ρητή πρόβλεψη του άρθρου 33, ούτε τα πρόστιμα κατόπιν ελέγχου, αφού ο εκτιμώμενος προσδιορισμός εκδίδεται πριν τον έλεγχο.

13. Με τις διατάξεις της περίπτωσης 14 της Υποπαραγράφου Δ.12 της Παραγράφου Δ του άρθρου 1 του ν.4336/2015 (Α'94), ο επιβαλλόμενος δυνάμει της διάταξης του άρθρου 39 του β.δ. 24-9/20-10-1958 (Α'171), όπως ισχύει, φόρος 3% υπέρ Δήμων και Κοινοτήτων επί της αξίας του πωλούμενου στο εσωτερικό ζύθου, καταβάλλεται εφεξής υπέρ του Δημοσίου. Με την εν λόγω ρύθμιση δεν καθορίζεται η διαδικασία βεβαίωσης και ο έλεγχος της κανονικής απόδοσης του φόρου αυτού. Με τις προτεινόμενες διατάξεις της παραγράφου 13 προστίθεται ο φόρος επί του ζύθου στο Παράρτημα του ν. 4174/2013 προκειμένου ο εν λόγω φόρος να εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του ΚΦΔ και η είσπραξή του να διέπεται από το διαδικαστικό πλαίσιο που αυτός ορίζει.

14 και 15. Εξαιτίας των πολλαπλών τροποποιήσεων και προσαρμογών που πρέπει να διενεργηθούν στις μηχανογραφικές εφαρμογές προκειμένου να εφαρμοστούν οι διατάξεις αναφορικά με τον υπολογισμό και τη σειρά πίστωσης των τόκων και του προστίμου εκπρόθεσμης καταβολής που προβλέπονται από τον ΚΕΔΕ και τον ΚΦΔ,

παρατείνεται η ισχύς των μεταβατικών διατάξεων αναφορικά με τον υπολογισμό και τον τρόπο είσπραξης των τόκων και του προστίμου εκπρόθεσμης καταβολής έως και την 31.12.2017.

Άρθρο 4

Τροποποίηση διατάξεων ΚΕΔΕ

Εξαιτίας των πολλαπλών τροποποιήσεων και προσαρμογών που πρέπει να διενεργηθούν στις μηχανογραφικές εφαρμογές προκειμένου να εφαρμοστούν οι διατάξεις αναφορικά με τον υπολογισμό και τη σειρά πίστωσης των τόκων και του προστίμου εκπρόθεσμης καταβολής που προβλέπονται από τον ΚΕΔΕ και τον ΚΦΔ, παρατείνεται η ισχύς των μεταβατικών διατάξεων αναφορικά με τον υπολογισμό και τον τρόπο είσπραξης των τόκων και του προστίμου εκπρόθεσμης καταβολής έως και την 31.12.2017.

Άρθρο 5

Τροποποίηση διατάξεων ν.4321/2015

Με τη διάταξη της παραγράφου 1 επιδιώκεται η προσαρμογή των διατάξεων ώστε να μη γίνεται κατάχρηση του δικαιώματος της ρύθμισης από οφειλέτες οι οποίοι δεν τακτοποιούν άμεσα τις νέες οφειλές τους, σε εναρμόνιση των διατάξεων της ρύθμισης στη Φορολογική Διοίκηση του ν. 4321/2015 με τις διατάξεις της ρύθμισης του ν. 4305/2014, αλλά και με βάση το ν. 4336/2015 με τις διατάξεις του οποίου, εκ παραδρομής, είχε προστεθεί το ανωτέρω εδάφιο στο άρθρο 12 αντί στο άρθρο 8 του ν. 4321/2015.

Με τη διάταξη της παραγράφου 2 επιδιώκεται αφενός η προσαρμογή των διατάξεων ώστε να μη γίνεται κατάχρηση του δικαιώματος της ρύθμισης από οφειλέτες οι οποίοι δύνανται να εκπληρώσουν τις υποχρεώσεις τους σε μικρότερο χρονικό διάστημα και αφετέρου η εναρμόνιση των διατάξεων με βάση τις αναληφθείσες δεσμεύσεις με το ν. 4336/2015 περί συντόμευσης της διάρκειας της ρύθμισης για όσους έχουν τη δυνατότητα να πληρώσουν νωρίτερα, όπως αναφέρεται στην σχετική του αιτιολογική έκθεση.

Άρθρο 6

Τροποποιήσεις του ν. 4308/2014

Με την προτεινόμενη διάταξη διευρύνεται το μεταβατικό καθεστώς για διαπιστούμενες παραβάσεις του άρθρου 10 του ν.1809/1988 και μετά την έναρξη ισχύος του ν. 4308/2014.

Άρθρο 7

Μεταβατικές διατάξεις για τον Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας

Με τις προτεινόμενες διατάξεις των παραγράφων 1 έως 6 θεσπίζονται αναγκαίες μεταβατικές διατάξεις, συνεπεία της τροποποίησης των άρθρων 58 και 59 του ν. 4174/2013 και της κατάργησης του άρθρου 5 καθώς και των περιπτώσεων α', β' και γ' της παραγράφου 2 του άρθρου 55 του ν. 2523/1997, ώστε να προβλέπεται η επιβολή των ίδιων κυρώσεων και για τις υποθέσεις για τις οποίες είχαν επιβληθεί οι κυρώσεις των άρθρων 5 του ν. 2523/1997, 55 παρ. 2 περ. α', β' και γ', 58 και 59 του ν.4174/2013 και οι οποίες εκκρεμούν κατά την ημερομηνία κατάθεσης του παρόντος σχεδίου νόμου.

Ειδικά ως προς την παράγραφο 4 διευκρινίζεται ότι η δήλωση αποδοχής υποβάλλεται στον προϊστάμενο της αρχής που εξέδωσε την πράξη, εντός ανατρεπτικής προθεσμίας ενενήντα (90) ημερών από τη δημοσίευση του παρόντος ή την κοινοποίηση στον φορολογούμενο της πράξης ή της απόφασης, κατά περίπτωση, ανάλογα με το στάδιο στο οποίο βρίσκεται η υπόθεση κατά την κατάθεση του παρόντος.

Με τις προτεινόμενες διατάξεις της παραγράφου 7 θεσπίζονται αναγκαίες μεταβατικές διατάξεις, συνεπεία της κατάργησης των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 55 του ν.4174/2013 και της τροποποίησης των παραγράφων 5 και 6 του άρθρου 46 του ν.4174/2013 προκειμένου να ρυθμιστεί η μετάβαση στο νέο καθεστώς λήψης μέτρων και εν προκειμένω η λήψη μέτρων για τις υποθέσεις για τις οποίες έχουν διαπιστωθεί οι ως άνω παραβάσεις.

Άρθρο 8

Εγκλήματα φοροδιαφυγής – Ποινικές κυρώσεις

Με τις προτεινόμενες διατάξεις του άρθρου αυτού θεσπίζεται Δέκατο Τρίτο Κεφάλαιο στον ν. 4174/2013, αποτελούμενο από τα άρθρα 66 έως 71, με το οποίο ορίζονται οι ποινικές διατάξεις για τα εγκλήματα φοροδιαφυγής και οι σχετικές ποινικές κυρώσεις. Οι προτεινόμενες διατάξεις καλύπτουν όλο το φάσμα των σοβαρών περιπτώσεων της φοροδιαφυγής, εξορθολογίζοντας το υφιστάμενο νομικό πλαίσιο με τον επαναπροσδιορισμό των προϋποθέσεων στοιχειοθέτησης των σχετικών εγκλημάτων.

Με τις προτεινόμενες διατάξεις του άρθρου 66 προσδιορίζονται τα ποινικά αδικήματα που σχετίζονται με τη φοροδιαφυγή. Συγκεκριμένα στην παράγραφο 1 του προτεινόμενου άρθρου περιγράφονται οι αντικειμενικές υποστάσεις των εγκλημάτων φοροδιαφυγής που σχετίζονται με τον φόρο εισοδήματος, τον ενιαίο φόρο ιδιοκτησίας ακινήτων (ΕΝΦΙΑ), τον ειδικό φόρο ακινήτων (ΕΦΑ) (περίπτωση α'), τον φόρο προστιθέμενης αξίας, τον φόρο κύκλου εργασιών, τον φόρο

ασφαλιστρων, τους παρακρατούμενους και επιρριπτόμενους φόρους, τέλη και εισφορές (περίπτωση β') και τον φόρο πλοίων (περίπτωση γ'). Στις παραγράφους 3 και 4 του προτεινόμενου άρθρου καθορίζονται οι ποινές οι οποίες εξαρτώνται από το ύψος του φόρου που δεν αποδόθηκε ή συμψηφίστηκε ή εξέπεσε ή επεστράφη ή διακρατήθηκε. Το ύψος του φόρου για την στοιχειοθέτηση της πλημμεληματικής μορφής των εγκλημάτων ορίζεται στο ποσό των εκατό χιλιάδων (100.000) ευρώ, ενώ για την κακουργηματική μορφή καθορίζεται στο ποσό των εκατό πενήντα χιλιάδων (150.000) ευρώ. Ειδικότερη ρύθμιση εισάγεται για τον φόρο προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ), όπου προβλέπονται μικρότερα ποσά για την θεμελίωση τόσο της πλημμεληματικής (50.000 ευρώ) όσο και της κακουργηματικής μορφής (100.000 ευρώ) των εγκλημάτων. Στην παράγραφο 5 του προτεινόμενου άρθρου τυποποιείται το έγκλημα της έκδοσης και αποδοχής πλαστών και εικονικών φορολογικών στοιχείων ανεξάρτητα από το αν ο υπαίτιος διαφεύγει ή μη την πληρωμή φόρου. Διαμορφώνονται δύο πλημμεληματικές και μία κακουργηματική μορφή του εγκλήματος. Στην ίδια παράγραφο δίδονται ορισμοί του πλαστού και του εικονικού φορολογικού στοιχείου για την εφαρμογή της διάταξης. Με την παράγραφο [6] του προτεινόμενου άρθρου τιμωρείται η μη έκδοση ή η ανακριβής έκδοση των προβλεπόμενων από τις κείμενες διατάξεις στοιχείων ή παραστατικών.

Με τις προτεινόμενες διατάξεις του άρθρου 67 προσδιορίζονται τα πρόσωπα που θεωρούνται αυτουργοί και συνεργοί των εγκλημάτων, εφόσον με οποιαδήποτε πράξη ή παράλειψη συντέλεσαν στη διάπραξή τους.

Με τις προτεινόμενες διατάξεις του άρθρου 68 προστίθεται άρθρο στον ν. 4174/2013 και ρυθμίζονται δικονομικά θέματα καθώς και η παραγραφή των εγκλημάτων φοροδιαφυγής.

Με τις προτεινόμενες διατάξεις του άρθρου 69 ορίζονται θέματα μετατροπής και αναστολής των ποινών.

Στις προτεινόμενες διατάξεις του άρθρου 70 περιέχονται μεταβατικές διατάξεις ενόψει της κατάργησης με το προτεινόμενο άρθρο 73 των άρθρων 17, 18, 19, 20 και 21 του ν.2523/1997.

Με τις προτεινόμενες διατάξεις του άρθρου 71 καταργούνται τα άρθρα 17, 18, 19, 20 και 21 του ν.2523/1997.

Άρθρο 9

Τροποποίηση διατάξεων του ν.2963/1922

Με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου, προτείνεται η τροποποίηση διατάξεων του 2963/1922 (ΦΕΚ 134/Α') «περί τροποποιήσεως διατάξεων των περί φορολογίας του ζύθου νόμων», που αποσκοπούν στην αναγκαία προσαρμογή προς το δίκαιο της ΕΕ.

Ειδικότερα, τροποποιείται η παράγραφος 2(β) του άρθρου 3 του ν.2963/1922, προκειμένου, αφενός μεν να προσαρμοστεί το εθνικό δίκαιο προς την εν τω μεταξύ θεσπισθείσα και ισχύουσα σήμερα νομοθεσία της Ε.Ε. αναφορικά με τη χρήση πρόσθετων, ένζυμων και αρωματικών υλών για την παραγωγή του ζύθου και των προϊόντων ζύθου, αφετέρου δε να διατηρηθεί η δυνατότητα ρύθμισης θεμάτων για τα οποία δεν υπάρχουν σχετικές προβλέψεις στην ισχύουσα ενωσιακή νομοθεσία [καθορισμός των ποσοστών πρώτων υλών ζυθοποίησης (στην περίπτωση χρήσης και άλλων πρώτων υλών πέραν της βύνης κριθής), ως και επιτρεπόμενων τεχνολογικών βοηθημάτων (εκτός των ενζύμων των τροφίμων)].

Τροποποίηση διατάξεων του Π.Δ/τος 965/1980

Με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου προτείνονται επίσης ορισμένες τροποποιήσεις διατάξεων του Π.Δ/τος 965/1980 (ΦΕΚ 243/Α') «περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως του Β.Δ/τος της 28.9.1922». Οι προτεινόμενες αλλαγές, κινούμενες στην κατεύθυνση της βελτίωσης και απλοποίησης της νομοθεσίας και περιστολής της γραφειοκρατίας, αποσκοπούν στην υποβοήθηση της επιχειρηματικότητας, ενώ ταυτόχρονα διασφαλίζουν την ευελιξία και την υψηλή αποτελεσματικότητα στον έλεγχο.

Ειδικότερα:

Με την παράγραφο 2, καταργείται η διαδικασία έγκρισης της επισήμανσης των μέσων συσκευασίας των εγχωρίως παραγόμενων ζύθων που προορίζονται για διάθεση στην εσωτερική αγορά. Η διάταξη προτείνεται για λόγους διευκόλυνσης και μείωσης του διοικητικού βάρους, τόσο για τις αρμόδιες Υπηρεσίες, όσο και για τις εμπλεκόμενες επιχειρήσεις.

Με την παράγραφο 3 αντικαθίσταται η διαδικασία έγκρισης παραγωγής νέου τύπου ζύθου, ως και η σχετική έγκριση της επισήμανσης των μέσων συσκευασίας αυτού, με διαδικασία γνωστοποίησης. Η διάταξη προτείνεται για λόγους διευκόλυνσης και μείωσης του διοικητικού βάρους, τόσο για τις εμπλεκόμενες επιχειρήσεις όσο και για τις αρμόδιες Υπηρεσίες, ενώ ταυτόχρονα διασφαλίζεται ο ευχερής και αποτελεσματικός έλεγχος.

Άρθρο 10

Α. ΓΕΝΙΚΟ ΜΕΡΟΣ

Με την παρούσα τροποποίηση του ν.4270/2014 «Αρχές δημοσιονομικής διαχείρισης και εποπτείας-δημόσιο λογιστικό και άλλες διατάξεις» (Α' 143) επιδιώκεται η περαιτέρω βελτίωση της διαδικασίας κατάρτισης και παρακολούθησης της εκτέλεσης του προϋπολογισμού (τροποποιούμενα άρθρα 63, 64Α, 64Β, 71, 147, 155Α) και των ελέγχων επί των δημοσίων δαπανών, η ενίσχυση της υπευθυνότητας των οικονομικών υπηρεσιών των φορέων γενικής κυβέρνησης και η αποδοτικότερη διαχείριση των ταμειακών διαθεσίμων σε επίπεδο γενικής κυβέρνησης.

Αποδίδεται πλέον μεγαλύτερη βαρύτητα στους κατασταλτικούς ελέγχους, αλλαγή που συμβαδίζει με τη διεθνή πρακτική στην ελεγκτική τα τελευταία έτη. Προκειμένου να απελευθερωθεί έμπειρο ανθρώπινο δυναμικό προς την κατεύθυνση αυτή, περιορίζεται η άσκηση του προληπτικού ελέγχου από εξωτερικά προς τον φορέα όργανα και παράλληλα ενισχύεται η υπευθυνότητα των ίδιων των οικονομικών υπηρεσιών των φορέων και των προϊσταμένων τους (τροποποιούμενα άρθρα 31, 69Δ).

Η ανωτέρω αλλαγή προϋποθέτει πλήρη ενεργοποίηση και ενίσχυση των υφιστάμενων υπηρεσιών εσωτερικού ελέγχου και εκσυγχρονισμό των διαδικασιών και των πληροφοριακών συστημάτων που τις υποστηρίζουν. Στο πλαίσιο αυτό θεσμοθετείται η ηλεκτρονική διακίνηση εγγράφων που θα επιφέρει σημαντικές εξοικονομήσεις χρόνου και κόστους στη διοίκηση (άρθρο 69ΣΤ).

Ενισχύεται το πλαίσιο εποπτείας και ελέγχου στο σύνολο των φορέων γενικής κυβέρνησης με τις νέες αρμοδιότητες των ΥΔΕ που μετονομάζονται σε ΔΥΕΕ, ενώ παράλληλα προωθείται μέχρι 1/1/2017 η πλήρης ανάληψη της ευθύνης για τη διενέργεια των δαπανών από τις ίδιες τις οικονομικές υπηρεσίες των φορέων (τροποποιούμενα άρθρα 24, 25, 69Γ, 69Δ).

Για τη διασφάλιση της χρηστής διαχείρισης των δημόσιων οικονομικών βελτιώνεται και η ρύθμιση των κυρώσεων, για τις περιπτώσεις μη συμμόρφωσης με τις δημοσιονομικές διατάξεις, με έμφαση στις αρμοδιότητες για την πρακτική επιβολή των, σε μεγάλο βαθμό, ήδη θεσμοθετημένων κυρώσεων (τροποποιούμενα άρθρα 173, 175 και νέο άρθρο 175Α).

Επίσης, συντελείται το επόμενο βήμα στην κοινή διαχείριση των διαθεσίμων της Γενικής Κυβέρνησης με τη θεσμοθέτηση του Ενιαίου Λογαριασμού Θησαυροφυλακίου, στον οποίο θα μεταφέρουν τα διαθέσιμά τους φορείς της Γενικής Κυβέρνησης, υπό διακριτούς υπολογαριασμούς. Τονίζεται ότι η κοινή διαχείριση στο πλαίσιο ενός ενιαίου λογαριασμού στην Τράπεζα της Ελλάδος εξυπηρετεί την επίτευξη καλύτερων αποδόσεων και κυρίως την αποφυγή περαιτέρω δανεισμού (άρθρα 69Α, 69Β).

Καθορίζεται με μεγαλύτερη σαφήνεια το πλαίσιο στο οποίο λειτουργούν οι ανεξάρτητες διοικητικές αρχές (ΑΔΑ) αναφορικά με την κατάρτιση των προϋπολογισμών τους και του ΜΠΔΣ και την παρακολούθηση της εκτέλεσης του προϋπολογισμού. Επιδίωξη είναι η μεγαλύτερη δυνατή διαφάνεια στις διαδικασίες που προηγούνται της οριστικοποίησης του προϋπολογισμού (με δημοσιοποίηση των αναγκαίων πληροφοριών στην ιστοσελίδα του Υπουργείου Οικονομικών), χωρίς να θίγεται η ανεξαρτησία και ο ιδιαίτερος χαρακτήρας των εν λόγω φορέων (τροποποιούμενο άρθρο 54).

Πέραν των προαναφερθέντων, μεγάλος αριθμός διατάξεων αφορά στην αντιμετώπιση πρακτικών προβλημάτων της δημοσιονομικής διαχείρισης, αξιοποιώντας τις δυνατότητες που προσφέρει το Ολοκληρωμένο Πρόγραμμα Δημοσιονομικής Πολιτικής, καθώς και την πρόοδο που έχει συντελεστεί στην παρακολούθηση των επιδόσεων όλης της Γενικής Κυβέρνησης, όπως η μηνιαία δημοσίευση στοιχείων εκτέλεσης των επιμέρους προϋπολογισμών. Παράλληλα διευρύνεται η δυνατότητα του Υπουργού Οικονομικών να συλλέγει στοιχεία προϋπολογισμού και εκτέλεσής του και από φορείς του ευρύτερου δημόσιου τομέα πέραν των φορέων που περιλαμβάνονται στο εκάστοτε ισχύον Μητρώο Φορέων Γενικής Κυβέρνησης της ΕΛΣΤΑΤ.

Β. ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΠΙΜΕΡΟΥΣ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ:

Επί της παραγράφου 1:

Με την προτεινόμενη διάταξη αντικαθίσταται η παράγραφος 15 του άρθρου 4 ν.4270/2014 και προσδιορίζεται ο χρόνος έκδοσης της υπουργικής απόφασης διορισμού του πρώτου Δ.Σ. του Δημοσιονομικού Συμβουλίου.

Επί της παραγράφου 2:

Με τις προτεινόμενες διατάξεις αντικαθίστανται οι περιπτώσεις α' και γ' της παραγράφου 1 του άρθρου 14 ν.4270/2014 και επαναδιατυπώνονται και αποσαφηνίζονται οι ορισμοί των εννοιών του δημόσιου τομέα και του υποτομέα της κεντρικής κυβέρνησης.

Επί της παραγράφου 3:

Με τις προτεινόμενες διατάξεις τροποποιείται το άρθρο 20 ν.4270/2014 και προς τον σκοπό της ενιαίας και συστηματικότερης παρακολούθησης της χρηστής δημοσιονομικής διαχείρισης του συνόλου των φορέων του Δημοσίου Τομέα, που επηρεάζουν ή δύναται να επηρεάσουν το αποτέλεσμα της Γενικής Κυβέρνησης, ο Υπουργός Οικονομικών καθίσταται

αρμόδιος για την εποπτεία και το συντονισμό των οικονομικών όλων των ως άνω φορέων. Ειδικότερα, προβλέπεται η υποχρεωτική σύμπραξη του σε κανονιστικές διοικητικές πράξεις που προκαλούν όχι μόνο δαπάνη αλλά και απώλεια εσόδων σε βάρος φορέων της Γενικής Κυβέρνησης, καθώς και σε βάρος φορέων εκτός αυτής που όμως ανήκουν στο Δημόσιο Τομέα και είτε επιχορηγούνται, είτε ο προϋπολογισμός τους ξεπερνά συγκεκριμένο όριο που ορίζεται με σχετική απόφασή του. Επίσης, προβλέπεται η έκδοση απόφασης του Υπουργού Οικονομικών με την οποία θα καθορίζονται οι υπόχρεοι προς αποστολή στοιχείων φορείς του Δημοσίου τομέα που δεν ανήκουν στη Γενική Κυβέρνηση, το είδος και η συχνότητα αποστολής τους.

Επί της παραγράφου 4:

Με την προτεινόμενη διάταξη τροποποιείται η περίπτωση η του άρθρου 21 ν.4270/2014 και συμπληρώνεται πέραν του ανοίγματος και με το κλείσιμο λογαριασμών της Κεντρικής Διοίκησης η σχετική αρμοδιότητα του ΓΛΚ για υποβολή προτάσεων προς τον Υπουργό Οικονομικών. Επίσης, αντικαθίσταται προς τον σκοπό νομοτεχνικών βελτιώσεων η περίπτωση κ του ιδίου άρθρου.

Επί της παραγράφου 5:

Με την προτεινόμενη διάταξη επέρχονται νομοτεχνικές βελτιώσεις και ορίζεται ότι ο Υπουργός Οικονομίας, Ανάπτυξης και Τουρισμού συμπράττει στην έκδοση κανονιστικών πράξεων όταν αυτές προκαλούν δαπάνη στον Προϋπολογισμό Δημοσίων Επενδύσεων και όχι σε κάθε περίπτωση που αφορά θέματα υλοποίησης του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων. Προβλέπεται επίσης η σύμπραξη του Υπουργού Οικονομικών στην έκδοση απόφασης για τους όρους, τις προϋποθέσεις και τις λοιπές λεπτομέρειες διασύνδεσης του ΟΠΣ-ΠΔΕ, προκειμένου να διασφαλίζεται η διαλειτουργικότητα αυτού με το ΟΠΣ-Δημοσιονομικής Πολιτικής.

Επί της παραγράφου 6:

Με την προτεινόμενη διάταξη αντικαθίσταται το άρθρο 24 ν.4270/2014 και προσδιορίζονται με αναδρομική ισχύ τα Υπουργεία στα οποία οι αρμοδιότητες των παραγράφων 4 και 5 ασκούνται από τον προϊστάμενο της Γενικής Διεύθυνσης Οικονομικών και Επιτελικού Σχεδιασμού και τον προϊστάμενο της Διεύθυνσης Οικονομικών Υπηρεσιών, Διοικητικής Υποστήριξης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, αντίστοιχα, τα οποία εκ παραδρομής δεν είχαν αναφερθεί στην αρχική διάταξη του άρθρου.

Λαμβανομένης υπόψη της διεύρυνσης των αρμοδιοτήτων εποπτείας και συντονισμού του Υπουργού Οικονομικών στα οικονομικά των φορέων του Δημοσίου τομέα που δεν ανήκουν στη Γενική Κυβέρνηση, με την προτεινόμενη ρύθμιση προβλέπεται αντίστοιχη επέκταση των αρμοδιοτήτων των προϊσταμένων οικονομικών υπηρεσιών των Υπουργείων, ώστε να διασφαλίζεται η χρηστή δημοσιονομική τους διαχείριση και η παροχή των απαραίτητων στοιχείων από τους εν λόγω φορείς στο εποπτεύον Υπουργείο και στο ΓΛΚ.

Προβλέπεται, επίσης, ότι οι προϊστάμενοι οικονομικών υπηρεσιών μεριμνούν για την εξόφληση των τιμολογίων αγαθών και υπηρεσιών εντός των προθεσμιών που προβλέπονται από τις κείμενες διατάξεις, σε αρμονία και με τα οριζόμενα στην παράγραφο Ζ' του ν.4152/2013 για την καταπολέμηση καθυστερήσεων πληρωμών στις εμπορικές συναλλαγές, καθώς και στις διατάξεις του Π.Δ.155/2013 για τη διαδικασία εξόφλησης χρηματικών ενταλμάτων.

Οι αρμοδιότητες των προϊσταμένων οικονομικών υπηρεσιών διευρύνονται περαιτέρω, καταλαμβάνοντας διαδικασίες κατάρτισης και έγκρισης επιχειρησιακών σχεδίων των φορέων του Κεφαλαίου Α' του ν.3429/2005.

Επιπλέον, προκειμένου οι προϊστάμενοι οικονομικών υπηρεσιών να ανταποκριθούν στις υψηλές απαιτήσεις της θέσης τους και να διασφαλιστεί η απρόσκοπτη εκτέλεση των καθηκόντων τους, προβλέπεται ότι μετακίνησή τους κατά τη διάρκεια της θητείας τους επιτρέπεται μόνον σε αντίστοιχη θέση προϊσταμένου οικονομικών υπηρεσιών άλλου Υπουργείου.

Πέραν των ανωτέρω, προβλέπεται ότι εφόσον σε περίπτωση συγχώνευσης Υπουργείων διατηρούνται παραπάνω από μία Γενικές Διευθύνσεις Οικονομικών Υπηρεσιών (ΓΔΟΥ), για την εύρυθμη και αποτελεσματική άσκηση των αρμοδιοτήτων των οικονομικών μονάδων και των αρμοδιοτήτων οικονομικού ενδιαφέροντος εντός των συγχωνευόμενων Υπουργείων, αλλά και για τον αποτελεσματικό συντονισμό και τη διασφάλιση της ομοιογένειας του συνόλου των αρμοδιοτήτων αυτών και της επικοινωνίας και παροχής στοιχείων στο ΓΛΚ, ορίζεται μία εκ των ΓΔΟΥ ως Κύρια Κεντρική Οικονομική Υπηρεσία του Υπουργείου. Αυτή έχει την ευθύνη για την προετοιμασία του ΜΠΔΣ και του ετήσιου προϋπολογισμού του συνόλου του Υπουργείου και των εποπτευόμενων από αυτό φορέων και τη συγκέντρωση και διαβίβαση στο ΓΛΚ κάθε είδους στοιχείων και πληροφοριών.

Επίσης, γίνεται παραπομπή στις διατάξεις του άρθρου 69Γ' στις οποίες ορίζεται το από 1.1.2017 νέο πλέγμα αρμοδιοτήτων των προϊσταμένων των ΓΔΟΥ.

Τέλος, στο άρθρο επέρχονται αναγκαίες νομοτεχνικές βελτιώσεις.

Επί της παραγράφου 7:

Με την προτεινόμενη ρύθμιση επέρχονται αναγκαίες νομοτεχνικές βελτιώσεις και ρυθμίζεται και για τους προϊστάμενους οικονομικών υπηρεσιών των λοιπών φορέων, κατ' ανάλογο τρόπο με τους προϊσταμένους οικονομικών υπηρεσιών των Υπουργείων το ζήτημα της εξόφλησης των τιμολογίων αγαθών και υπηρεσιών εντός των προθεσμιών που προβλέπονται από τις κείμενες διατάξεις. Επίσης, συμπληρώνονται οι ασκούμενες αρμοδιότητές τους με παράλληλη παραπομπή στο άρθρο 69Γ όπου καθορίζονται οι από 1.1.2017 πρόσθετες αρμοδιότητές τους.

Επί της παραγράφου 8:

Στο πλαίσιο της ιδιαίτερα αυξημένης ευθύνης που φέρει ο προϊστάμενος οικονομικών υπηρεσιών κατά την άσκηση των καθηκόντων του, αλλά και συνεπεία της ανεξαρτησίας με την οποία επιδιώκεται να επενδυθεί ο θεσμός, προβλέπεται αυστηρό πλέγμα για τη διασφάλιση της αμερόληπτης κρίσης και δράσης αυτού, ενώ ορίζεται ότι η παράβαση των σχετικών υποχρεώσεων συνιστά πειθαρχικό παράπτωμα που επιφέρει τις προβλεπόμενες από την κείμενη νομοθεσία συνέπειες, ανάλογα εάν ο εμπλεκόμενος υπάγεται στον υπαλληλικό κώδικα ή συνδέεται με τον φορέα του με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου.

Επί της παραγράφου 9:

Με την προτεινόμενη διάταξη συμπληρώνονται οι αρμοδιότητες του Οργανισμού Διαχείρισης Δημοσίου Χρέους και επέρχονται αναγκαίες νομοτεχνικές βελτιώσεις.

Επί της παραγράφου 10:

Με την προτεινόμενη διάταξη τροποποιείται η υποπερίπτωση αα' της περίπτωσης α' του άρθρου 31 προκειμένου να καταστεί δυνατή η κατάργηση από 1.1.2017 του προληπτικού ελέγχου που ασκεί το Ελεγκτικό Συνέδριο στις δαπάνες του Κράτους και από 1.1.2019 στις δαπάνες των λοιπών φορέων. Η τροποποίηση αυτή εντάσσεται σε μια ευρύτερη στροφή παραδείγματος που συντελείται στο πεδίο του ελέγχου των δημοσίων δαπανών και στοχεύει στην απλοποίηση και ενίσχυση της αποτελεσματικότητάς του, με μετατόπιση της έμφασης στους κατασταλτικούς ελέγχους, προκειμένου αφενός να μην δημιουργούνται καθυστερήσεις και προσκόμματα στην εξόφληση των δημοσίων δαπανών και αφετέρου να ενισχύεται η διαφάνεια και η λογοδοσία των οργάνων που είναι επιφορτισμένα με τη διενέργεια των πληρωμών.

Επί της παραγράφου 11:

Με την προτεινόμενη διάταξη επέρχονται αναγκαίες νομοτεχνικές βελτιώσεις σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στον νέο Οργανισμό του Υπουργείου Οικονομικών (Π.Δ.111/2014, Α' 178).

Επί της παραγράφου 12:

Με την προτεινόμενη ρύθμιση καταργείται η προβλεπόμενη από ειδικές διατάξεις συνδημοσίευση, προσάρτηση ή άλλη συναφή ενέργεια δημοσιοποίησης με τον κρατικό προϋπολογισμό, των προϋπολογισμών φορέων.

Με το ν.3861/2010 (Α'161) "Ενίσχυση της διαφάνειας: Ανάρτηση νόμων-πράξεων στο Διαδίκτυο" καθιερώθηκε η υποχρέωση ανάρτησης των πράξεων των κυβερνητικών και διοικητικών οργάνων στο διαδίκτυο, καθώς και των προϋπολογισμών, απολογισμών, ισολογισμών των φορέων που υπάγονται στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 2 αυτού.

Η πραγμάτωση της αρχής της διαφάνειας του προϋπολογισμού και της εκτέλεσής του μέσω της ανάρτησης των σχετικών στοιχείων στο διαδίκτυο, σύμφωνα και με τις προτεινόμενες ρυθμίσεις του άρθρου 64B' του ν.4270/2014, καθιστά περιττή και απαρχαιωμένη πρακτική τη συνδημοσίευση των προϋπολογισμών συγκεκριμένων φορέων με βάση διάφορες διατάξεις (π.χ. παραγράφου1 του άρθρου 34 του ν.4182/2013 (Α'185), παραγράφου3 του άρθρου 4 του ν.4013/2011 (Α'204), παραγράφου 4 του άρθρου 17 του ν.3959/2011 (Α'93) κ.λπ.), των οποίων προτείνεται πλέον συνολικά η κατάργηση.

Επί της παραγράφου 13:

Με την προτεινόμενη ρύθμιση, αποσαφηνίζεται η διαδικασία κατάρτισης του Κρατικού Προϋπολογισμού για τις Ανεξάρτητες Αρχές που δεν ανήκουν στην Κεντρική Διοίκηση. Ειδικότερα, για την επίτευξη των στόχων και την τήρηση των ανώτατων ορίων δαπανών του Μ.Π.Δ.Σ., σε περίπτωση μη συμβατού σχεδίου προϋπολογισμού της Αρχής με τον δεσμευτικό στόχο, το επιδιωκόμενο αποτέλεσμα του Μ.Π.Δ.Σ. ή τις εγκυκλίους του ΓΛΚ προβλέπεται ως αρχικό στάδιο η επίτευξη συμφωνίας μεταξύ του ΓΛΚ και της ΑΔΑ. Σε κάθε περίπτωση, προς τον σκοπό ενίσχυσης της διαφάνειας, δημοσιοποιείται η αρχική πρόταση της Αρχής, ο τελικά διαμορφωθείς προϋπολογισμός αλλά και οι βασικές θέσεις των εμπλεκόμενων μερών, καθώς και έκθεση αιτιολόγησης,.

Επί των παραγράφων 14 και 17:

Με την προτεινόμενη διάταξη, για λόγους ορθής κατανομής των διατάξεων του ν.4270/2014, ώστε να συγκεντρώνονται υπό το κεφάλαιο Β' μόνο οι διατάξεις σχετικά με τον κρατικό προϋπολογισμό και υπό το κεφάλαιο Γ' οι διατάξεις σχετικά με τον προϋπολογισμό των λοιπών φορέων της Γενικής Κυβέρνησης, καταργείται η πρόβλεψη στο άρθρο 55 για τον καθορισμό με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών της αναλυτικής ταξινόμησης των εσόδων και δαπανών των προϋπολογισμών των φορέων της Γενικής Κυβέρνησης. Αντίστοιχη πρόβλεψη, η οποία αφορά το σύνολο των ΝΠΔΔ, προστίθεται στο άρθρο 62 του ν.4270/2014.

Επί της παραγράφου 15:

Με τις προτεινόμενες διατάξεις επέρχονται αναγκαίες νομοτεχνικές βελτιώσεις.

Επί της παραγράφου 16:

Με τις προτεινόμενες διατάξεις, σε περιπτώσεις που εκλείπει ο λόγος για τον οποίο έχουν προβλεφθεί πιστώσεις στον προϋπολογισμό φορέων της Κεντρικής Διοίκησης, όπως ενδεικτικά η κατάργηση κάποιου ειδικού φορέα, προβλέπεται η δυνατότητα της μεταφοράς, με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών, μέρους ή του συνολικού προϋπολογισμού τους σε ειδικό κωδικό προϋπολογισμού ή στο τακτικό αποθεματικό του Υπουργείου Οικονομικών. Με την ανωτέρω ρύθμιση εξασφαλίζεται η ευελιξία και η αποτελεσματικότερη αξιοποίηση των πιστώσεων για την αντιμετώπιση αναγκών που δεν ήταν δυνατόν να προβλεφθούν κατά την κατάρτιση του κρατικού προϋπολογισμού.

Επί της παραγράφου 18:

Με την προτεινόμενη διάταξη ενσωματώνονται στο άρθρο 63 του ν. 4270/2014 τα προβλεπόμενα στο Κεφάλαιο Α' του ν.3429/2005 περί έγκρισης προϋπολογισμών των επιχειρήσεων και οργανισμών του κεφαλαίου Α' με κοινή απόφαση του εποπτεύοντος Υπουργού και του Υπουργού Οικονομικών, ενώ προβλέπεται επιπλέον ότι η σύμπραξη του Υπουργού Οικονομικών απαιτείται εφόσον οι προϋπολογισμοί υπερβαίνουν συγκεκριμένο όριο που τίθεται με απόφασή του.

Πέραν των ανωτέρω, ενσωματώνονται οι ρυθμίσεις της καταργούμενης παραγράφου 4 του άρθρου 3 του ν.4111/2013 σχετικά με τη διαδικασία αναθεώρησης προϋπολογισμών των φορέων του Κεφαλαίου Α' του ν.3429/2005. Παράλληλα επέρχονται αναγκαίες τροποποιήσεις, ώστε η ακολουθούμενη διαδικασία να προϋποθέτει την εισήγηση του Γενικού Διευθυντή Οικονομικών Υπηρεσιών του εποπτεύοντος Υπουργείου. Ειδικότερα, με

τις διατάξεις αυτές παρέχεται εξουσιοδότηση στον Υπουργό Οικονομικών να προσδιορίζει με απόφασή του τους αντικειμενικούς λόγους και τους εξωγενείς παράγοντες για τους οποίους δύναται να αναθεωρηθούν οι ετήσιοι προϋπολογισμοί των προαναφερόμενων φορέων.

Τέλος, συμπληρώνονται οι διατάξεις σχετικά με τον προσδιορισμό των δαπανών στις οποίες δύναται να προβαίνει ένας φορέας της Γενικής Κυβέρνησης σε περίπτωση μη έγκαιρης έγκρισης του προϋπολογισμού του.

Επί της παραγράφου 19:

Με τις προτεινόμενες διατάξεις προστίθεται Κεφάλαιο Δ΄ στο Μέρος Γ΄ του ν. 4270/2014 που ενσωματώνει ρυθμίσεις για φορείς του Δημόσιου Τομέα που δεν ανήκουν στη Γενική Κυβέρνηση. Συγκεκριμένα, ορίζεται ότι για την έγκριση και την αναθεώρηση των προϋπολογισμών των εκτός Γενικής Κυβέρνησης φορέων, εφαρμόζονται αναλογικά οι διατάξεις που ισχύουν για τους φορείς της Γενικής Κυβέρνησης.

Επιπλέον και συνεπεία της κατάργησης της με οποιονδήποτε τρόπο συνδημοσίευσης με τον Κρατικό Προϋπολογισμό άλλων προϋπολογισμών, σύμφωνα με τις προτεινόμενες ρυθμίσεις του άρθρου 12, τίθενται για αυτούς κανόνες δημοσιότητας με τη χρήση διαδικτυακών εργαλείων και εφαρμογών.

Επί της παραγράφου 20:

Με την προτεινόμενη ρύθμιση προσδιορίζεται ο τρόπος με τον οποίο οι πιστώσεις τίθενται στη διάθεση του δευτερεύοντα διατάκτη κατ' εντολή του κύριου διατάκτη, ήτοι με επιτροπικό ένταλμα και προσδιορίζεται ο τρόπος ορισμού του δευτερεύοντος διατάκτη.

Επί της παραγράφου 21:

Με τις προτεινόμενες διατάξεις επέρχονται νομοτεχνικές βελτιώσεις και διευκρινίζεται ο χρόνος εφαρμογής των επιμέρους διατάξεων στο πλαίσιο της από 1.1.2017 μεταφοράς αρμοδιοτήτων από τις Υπηρεσίες Δημοσιονομικού Ελέγχου στις οικονομικές υπηρεσίες των φορέων.

Επί της παραγράφου 22:

Με την προτεινόμενη διάταξη αυξάνεται το προβλεπόμενο όριο, πάνω από το οποίο απαιτείται έγκριση του Υπουργού Οικονομικών ή του εποπτεύοντος Υπουργού για την ανάληψη πολυετών υποχρεώσεων, για λόγους επιτάχυνσης των διαδικασιών και μείωσης

της γραφειοκρατίας. Παράλληλα, διευκρινίζεται ότι για τις αναλήψεις που δεν ξεπερνούν τα εν λόγω όρια η έγκριση παρέχεται από τον αρμόδιο διατάκτη και ρυθμίζονται λοιπές σχετικές λεπτομέρειες.

Επί της παραγράφου 23:

Με την προτεινόμενη ρύθμιση διευκρινίζεται ότι οι προϊστάμενοι οικονομικών υπηρεσιών διασφαλίζουν ότι τα τιμολόγια αγαθών και υπηρεσιών εξοφλούνται εντός των προθεσμιών που προβλέπονται από τις διατάξεις του ΠΔ 155/2013 (Α'245) για τη διαδικασία εξόφλησης χρηματικών ενταλμάτων και της παραγράφου Ζ' του ν.4152/2013, με τις οποίες προσαρμόστηκε η ελληνική νομοθεσία στην Οδηγία 2011/7 της 16ης Φεβρουαρίου 2011 για την καταπολέμηση των καθυστερήσεων στις εμπορικές συναλλαγές.

Επί της παραγράφου 24:

Με τις προτεινόμενες διατάξεις προστίθενται υποκεφάλαια 3, 4 και 5 στο Κεφάλαιο Α' του Μέρους Δ' του ν.4270/2014, με τις οποίες ειδικότερα ρυθμίζονται τα κατωτέρω θέματα:

Με τις διατάξεις των άρθρων 69Α' και 69Β' θεσπίζεται η κεντρική διαχείριση των διαθεσίμων των φορέων της Γενικής Κυβέρνησης, αποσκοπώντας μεταξύ άλλων στην καλύτερη παρακολούθησή τους μέσω της μείωσης της διασποράς τους σε μεγάλο αριθμό τραπεζικών λογαριασμών, στην αποδοτικότερη χρήση των πόρων και κυρίως στην αποφυγή άσκοπου δανεισμού.

Επίσης, μεταφέρονται οι διατάξεις των καταργούμενων άρθρων 127 και 128, καθώς τα εν λόγω άρθρα περιλαμβάνονταν σε Κεφάλαιο που αφορά μόνο την Κεντρική Διοίκηση, ενώ τώρα τα ζητήματα των τραπεζικών λογαριασμών αντιμετωπίζονται συνολικά, σε επίπεδο Γενικής Κυβέρνησης.

Με τις διατάξεις των άρθρων 69Γ' και 69Δ' στο πλαίσιο της μεταρρύθμισης του ελέγχου επί των δημοσίων δαπανών, αποδίδεται πλέον μεγαλύτερη βαρύτητα στους κατασταλτικούς ελέγχους. Η άσκηση του προληπτικού ελέγχου από εξωτερικά προς τον φορέα όργανα περιορίζεται και παράλληλα ενισχύεται η υπευθυνότητα των ίδιων των οικονομικών υπηρεσιών των φορέων και των προϊσταμένων τους.

Επίσης, με τις νέες αρμοδιότητες των ΥΔΕ που μετονομάζονται σε ΔΥΕΕ ενισχύεται το πλαίσιο εποπτείας και ελέγχου στο σύνολο των φορέων γενικής κυβέρνησης.

Στο πλαίσιο αυτό, με το άρθρο 69ΣΤ', θεσπίζεται και η ηλεκτρονική διακίνηση των εγγράφων που θα επιφέρει σημαντικές εξοικονομήσεις χρόνου και κόστους στη διοίκηση.

Τέλος, με το άρθρο 69Ε' ρυθμίζεται η δυνατότητα τακτοποίησης εκκρεμοτήτων στη δημοσιονομική διαχείριση των φορέων του Δημοσίου Τομέα με την έκδοση συμπηφιστικών ενταλμάτων.

Επί της παραγράφου 25:

Με την προτεινόμενη διάταξη τροποποιείται η προθεσμία σύναψης των προβλεπόμενων στο άρθρο 70 του ν.4270/2014 μνημονίων συνεργασίας μεταξύ του Υπουργείου Οικονομικών και των υπόλοιπων Υπουργείων, ώστε να παρέχεται επαρκής χρόνος για τον προηγούμενο καθορισμό των στόχων και τη συμφωνία τους με το ΓΛΚ.

Επί της παραγράφου 26:

Με την προτεινόμενη ρύθμιση επεκτείνονται οι προβλέψεις των παραγράφων 2 και 4 του άρθρου 71, ώστε να ρυθμίζουν και θέματα ανακατανομής πιστώσεων σε περιπτώσεις περιφερειακών υπηρεσιών και μεταξύ περιφερειακών υπηρεσιών και κεντρικής υπηρεσίας.

Επί της παραγράφου 27:

Με τις προτεινόμενες διατάξεις επέρχονται οι απαραίτητες τροποποιήσεις στο άρθρο 73 του ν.4270/2014, ώστε να εξαιρούνται από τον προβλεπόμενο περιορισμό στη διάθεση των πιστώσεων οι δαπάνες πάγιου χαρακτήρα, καθώς και οι δαπάνες που σχετίζονται με την εκκίνηση διαγωνιστικών διαδικασιών, με την εκπλήρωση συμβατικών υποχρεώσεων και την υλοποίηση προγραμμάτων, εξασφαλίζοντας την ομαλή εκτέλεση των εν λόγω δαπανών.

Επί της παραγράφου 28:

Με τις προτεινόμενες διατάξεις επεκτείνονται οι προβλέψεις του άρθρου 74 σχετικά με την εγγραφή πιστώσεων ισόποσων με τα έσοδα που πραγματοποιούνται κατά τη διάρκεια του οικονομικού έτους του εκτελούμενου προϋπολογισμού, ώστε να περιλαμβάνουν περιπτώσεις είσπραξης ποσών που αφορούν την υλοποίηση προγραμμάτων ή δράσεων ειδικού σκοπού χρηματοδοτούμενων από τον προϋπολογισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή από άλλους ευρωπαϊκούς ή διεθνείς οργανισμούς, καθώς και περιπτώσεις είσπραξης ποσών στο πλαίσιο της διαχείρισης του δημοσίου χρέους.

Επί της παραγράφου 29:

Με τις προτεινόμενες διατάξεις επέρχεται η απαραίτητη τροποποίηση των ορισμών των εσόδων και των βεβαιωθέντων εσόδων του ετήσιου προϋπολογισμού, ώστε να καθίσταται σαφέστερη η διάκρισή τους.

Επί της παραγράφου 30:

Με τις προτεινόμενες διατάξεις επέρχεται η απαραίτητη τροποποίηση του ορισμού των εξόδων του ετήσιου προϋπολογισμού, ώστε να διευκρινίζεται ρητά ότι σε αυτά δεν συμπεριλαμβάνονται οι επιστροφές δημοσίων εσόδων που έχουν εισπραχθεί αχρεώσητα, οι οποίες εμφανίζονται αφαιρετικά των εισπραχθέντων εσόδων. Επίσης, τροποποιείται ο τίτλος του άρθρου 77 για λόγους ορθότερης αντιστοίχισης με το περιεχόμενο του άρθρου.

Επί της παραγράφου 31:

Με τις προτεινόμενες διατάξεις επεκτείνονται οι ρυθμίσεις του άρθρου 79 του ν.4270/2014 που αφορούν στον τρόπο πληρωμής των έργων του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων και στα έργα του εθνικού σκέλους του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων. Με τις ρυθμίσεις αυτές ολοκληρώνεται η τροποποίηση του συστήματος πληρωμών των έργων του ΠΔΕ που εισήχθη με τις διατάξεις του άρθρου 8 του ν.4242/2014. Ειδικότερα, παύει η πραγματοποίηση των πληρωμών από φυσικά πρόσωπα – υπολόγους και διενεργείται πλέον, από 1.1.2017, από τις αρμόδιες οικονομικές υπηρεσίες των φορέων. Επιπλέον, επέρχονται αναγκαίες νομοτεχνικές βελτιώσεις.

Επί της παραγράφου 32:

Με τις προτεινόμενες διατάξεις επέρχεται η απαραίτητη τροποποίηση του άρθρου 80 του ν.4270/2014, προκειμένου να διευκρινιστεί, προς άρση ερμηνευτικών αμφιβολιών, ότι για τις πληρωμές που περιγράφονται σε αυτό δεν υφίσταται, πέραν της υποχρέωσης της παραγράφου 17 του άρθρου 282 του ν.3852/2010, ούτε η υποχρέωση του άρθρου 275 του ίδιου νόμου.

Επί της παραγράφου 33:

Με την προτεινόμενη διάταξη επέρχονται οι αναγκαίες προσαρμογές των ρυθμίσεων του άρθρου 84 του ν. 4270/2014, ώστε να μη θίγεται το καθεστώς αυξημένης αυτονομίας που διέπει την Γενική Γραμματεία Δημοσίων Εσόδων, δυνάμει των διατάξεων της υποπαραγράφου Ε.2 της παραγράφου Ε του άρθρου πρώτου του ν. 4093/2012 (Α' 222), δεδομένου ότι, με βάση το ισχύον θεσμικό πλαίσιο, τα ζητήματα διάρθρωσης και κανόνων

που διέπουν τη λειτουργία των Δ.Ο.Υ. καθώς και καθηκόντων του προσωπικού τους εμπíπτουν στην αρμοδιότητα της Γ.Γ.Δ.Ε. [σχετ. το άρθρο 55 παραγράφου 5 του ν. 4002/2011 (Α' 180) και το άρθρο 34 παραγράφου 7 του ν. 4141/2013 (Α' 81)].

Επί των παραγράφων 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 44, 49 και 53:

Με τις προτεινόμενες διατάξεις επέρχονται αναγκαίες νομοτεχνικές προσθήκες και διορθώσεις στα άρθρα 85, 87, 89, 91, 93, 96, 97, 113, 146 και 157 του ν.4270/2014, καθώς και απαραίτητες τροποποιήσεις, συνεπεία του νέου Οργανισμού του Υπουργείου Οικονομικών (Π.Δ. 111/2014, Α' 178) και των νέων άρθρων 69Γ' και 69Δ'.

Επί της παραγράφου 41:

Με την προτεινόμενη ρύθμιση, τροποποιείται το άρθρο 100 του ν.4270/2014 και καθορίζεται πλέον ως προθεσμία έκδοσης χρηματικών ενταλμάτων προπληρωμής η 20^η Δεκεμβρίου.

Επί των παραγράφων 42 και 43:

Με την προτεινόμενη διάταξη επαναδιατυπώνεται η παράγραφος 3 του άρθρου 110 του ν.4270/2014 με σκοπό τον σαφέστερο προσδιορισμό της διαδικασίας αποκατάστασης των ελλειμμάτων που παρουσιάζουν οι πάγιες προκαταβολές, διαχωρίζοντας της περιπτώσεις καταλογισμού ή απαλλαγής του υπολόγου. Επίσης, παρέχεται η δυνατότητα στους διαχειριστές των παγίων προκαταβολών να πραγματοποιούν πληρωμές και με εντολές μεταφοράς ποσών στο λογαριασμό του δικαιούχου, πέραν των προβλεπόμενων μέχρι σήμερα επιταγών.

Επί της παραγράφου 45:

Με την προτεινόμενη ρύθμιση τροποποιείται ο τίτλος του Υποκεφαλαίου 10 του Κεφαλαίου Β' του Μέρους Δ' του νόμου για λόγους ορθότερης αντιστοίχισης με τα άρθρα του Υποκεφαλαίου, καθώς οι σχετικές με τη σύσταση και κίνηση τραπεζικών λογαριασμών και τη διαχείριση διαθεσίμων διατάξεις εντάσσονται πλέον σε νέα άρθρα (69Α' και 69Β' του ν.4270/2014).

Επί της παραγράφου 46:

Με τις προτεινόμενες διατάξεις απαλείφεται το Ταμείο Κοινωνικής Ανάπτυξης από τις διατάξεις του άρθρου 126 του ν. 4270/2014

Επί των παραγράφων 47 και 48:

Με τις προτεινόμενες διατάξεις γίνονται οι αναγκαίες προσθήκες στα άρθρα 133 και 134 του ν. 4270/2014, προκειμένου να διασφαλισθεί, προς άρση ερμηνευτικών αμφιβολιών, η συμβατότητα των ρυθμίσεών τους με τις διατάξεις του ν. 4281/2014 (Α' 160) οι οποίες είναι μεταγενέστερες του ν. 4270/2014.

Επί της παραγράφου 50:

Με την προτεινόμενη διάταξη, τροποποιείται το άρθρο 147 του ν.4270/2014 ώστε να διευκρινιστεί ότι τα μνημόνια συνεργασίας συνάπτονται με φορείς των οποίων ο προϋπολογισμός υπερβαίνει συγκεκριμένο όριο που ορίζεται με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών, συμπεριλαμβανομένων και των δημοσίων επιχειρήσεων και νομικών προσώπων ιδιωτικού δικαίου που υπάγονται στο κεφάλαιο Α' του ν.3429/2005 καθώς και των ανεξάρτητων αρχών. Με στόχο την ομαλή εκτέλεση του προϋπολογισμού και τη χρηστή δημοσιονομική διαχείριση προβλέπεται ότι οι ως άνω φορείς υποβάλλουν αντίστοιχα προγράμματα εκτέλεσης προϋπολογισμού. Επιπροσθέτως, οι διοικήσεις των ανωτέρω φορέων έχουν την ευθύνη της παρακολούθησης των προϋπολογισμών των φορέων τους ώστε να αποφεύγονται τυχόν αρνητικές αποκλίσεις.

Επί της παραγράφου 51:

Με την προτεινόμενη διάταξη προστίθεται άρθρο 155Α' στο ν.4270/2014 με το οποίο προβλέπεται η δυνατότητα σύναψης μνημονίων συνεργασίας και μεταξύ των εποπτευόντων Υπουργείων και των εποπτευόμενων από αυτά δημοσίων επιχειρήσεων και νομικών προσώπων ιδιωτικού δικαίου που υπάγονται στο κεφάλαιο Α του ν.3429/2005, αλλά δεν περιλαμβάνονται στο μητρώο φορέων γενικής κυβέρνησης, κατά αντιστοιχία των οριζόμενων για τους φορείς της Γενικής Κυβέρνησης.

Επί της παραγράφου 52:

Με τις προτεινόμενες τροποποιήσεις αποσαφηνίζεται ότι βασικούς στόχους του Λογιστικού Σχεδίου της Γενικής Κυβέρνησης συνιστούν η διευκόλυνση της παραγωγής ενοποιημένων λογιστικών καταστάσεων και η εξαγωγή δεδομένων κατά το Ευρωπαϊκό Σύστημα Λογαριασμών (ΕΣΟΛ) για το σύνολο της Γενικής Κυβέρνησης.

Επίσης, εξειδικεύεται περαιτέρω η εξουσιοδοτική διάταξη της παραγράφου 2 του άρθρου 156 του ν.4270/2014. Τέλος, παρέχεται η δυνατότητα, για τους βαθμούς ανάλυσης των

λογαριασμών του λογιστικού σχεδίου που δεν θα είναι υποχρεωτικά κοινοί για όλους τους τομείς της Γενικής Κυβέρνησης, το σχέδιο λογαριασμών να καθορίζεται με προεδρικό διάταγμα.

Επί των παραγράφων 54 και 55:

Με τις προτεινόμενες διατάξεις προστίθενται παράγραφοι στα άρθρα 158 και 159 του ν.4270/2014 με τις οποίες προβλέπεται η κατάργηση των εν λόγω άρθρων μετά την έναρξη ισχύος του Π.Δ. που προβλέπεται στο άρθρο 156 του ίδιου νόμου.

Επί της παραγράφου 56:

Με την προτεινόμενη διάταξη τροποποιείται το άρθρο 171 του ν.4270/2014, ώστε να καθίσταται σαφές ότι οι διαδικασίες που ακολουθούνται στις περιπτώσεις εκείνες που διαπιστώνεται ότι φορείς της Γενικής Κυβέρνησης αποκλίνουν από το πλαίσιο δημοσιονομικών κανόνων που θέτει ο Κρατικός Προϋπολογισμός ή/και το ΜΠΔΣ, πραγματοποιούνται μέσω της αρμόδιας ΓΔΟΥ. Επίσης, στο πλαίσιο ενίσχυσης της εποπτείας του ΓΛΚ επί της τήρησης των δημοσιολογιστικών διατάξεων προβλέπεται ως μορφή κύρωσης ο έλεγχος και συνυπογραφή από τις ΔΥΕΕ των αναλήψεων υποχρεώσεων των φορέων αρμοδιότητάς τους, σε συνέπεια των οριζόμενων στο άρθρο 69Δ' του ν.4270/2014.

Επί της παραγράφου 57:

Με την προτεινόμενη διάταξη τροποποιείται το άρθρο 173 του ν.4270/2014 και καθίστανται αυστηρότερες οι κυρώσεις για τους φορείς της Γενικής Κυβέρνησης στις περιπτώσεις που διαπιστώνεται αρνητική απόκλιση άνω του 10% στην εκτέλεση των προϋπολογισμών από τους τριμηνιαίους δημοσιονομικούς στόχους και στις περιπτώσεις που διαπιστώνεται για δύο συνεχόμενα τρίμηνα απόκλιση άνω του 10% από τους δημοσιονομικούς στόχους και δεν έχουν ληφθεί τα προβλεπόμενα στο άρθρο 70 του ίδιου νόμου. Οι προβλέψεις περί αναστολής αμοιβών του Διοικητικού Συμβουλίου και περί παύσης των εκτελεστικών μελών αυτού σε περιπτώσεις που διαπιστώνονται αποκλίσεις από τους δημοσιονομικούς στόχους, οι οποίες περιλαμβάνονταν στο άρθρο 175 και αφορούσαν τα Ν.Π.Ι.Δ. και τις ΔΕΚΟ του Κεφαλαίου Α' του ν.3429/2005, εφαρμόζονται πλέον ενιαία για όλους τους φορείς της Γενικής Κυβέρνησης.

Επί των παραγράφων 58 και 59:

Για λόγους ορθότερης κατανομής των διατάξεων του ν.4270/2014 και διαχωρισμό αυτών που αφορούν τους φορείς της Γενικής Κυβέρνησης από εκείνες που αφορούν τους φορείς που δεν ανήκουν στη Γενική Κυβέρνηση, οι διατάξεις περί κυρώσεων εντάσσονται πλέον στο μεν άρθρο 173 για τους φορείς της Γενικής Κυβέρνησης και στο δε νέο άρθρο 175Α για τους φορείς που δεν ανήκουν σε αυτή. Στο άρθρο 175 προβλέπεται πλέον μόνο συγκεκριμένη κύρωση που δύναται να εφαρμόζεται μόνο στα Ν.Π.Ι.Δ. και τις ΔΕΚΟ του Κεφαλαίου Α΄ του ν.3429/2014 που ανήκουν στη Γενική Κυβέρνηση.

Επί της παραγράφου 60:

Με την προτεινόμενη διάταξη επέρχονται αναγκαίες νομοτεχνικές διορθώσεις στο άρθρο 177 του ν.4270/2014.

Άρθρο 11

Με την προτεινόμενη ρύθμιση, διευκρινίζεται ποιες διατάξεις του Ν.Δ.496/1974 εφαρμόζονται για τα ΝΠΔΔ που είναι φορείς της Γενικής Κυβέρνησης. Η διευκρίνιση αυτή κρίνεται απαραίτητη δεδομένου ότι με τον νόμο 4270/2014 θεσπίζονται ρυθμίσεις κυρίως για όσα ΝΠΔΔ είναι φορείς της Γενικής Κυβέρνησης, ενώ το πεδίο εφαρμογής του Ν.Δ.496/1974 εκτείνεται σε όλα τα ΝΠΔΔ, ανεξαρτήτως αν αυτά περιλαμβάνονται στο Μητρώο Φορέων της Γενικής Κυβέρνησης.

Επίσης, για την καλύτερη και συστηματικότερη παρακολούθηση των οικονομικών όλων των φορέων, συμπεριλαμβανομένων και των Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου, καταργείται η δυνατότητα αλλαγής του χρόνου έναρξης και λήξης του οικονομικού έτους που προβλεπόταν στην παράγραφο 3 του άρθρου 2 του Ν.Δ. 496/1974 (Α΄204). Με την κατάργηση αυτή, εναρμονίζονται οι διατάξεις του άρθρου 2 του Ν.Δ. 496/1974 με εκείνες του άρθρου 16 του ν.4270/2014 και ρυθμίζεται πλέον ενιαία για όλους τους φορείς ότι το οικονομικό έτος αρχίζει την 1η Ιανουαρίου και λήγει την 31η Δεκεμβρίου του ίδιου ημερολογιακού έτους.

Με την έκδοση του ΠΔ 113/2010 (Α΄ 194), οι διατάξεις του οποίου ρυθμίζουν τα περί ανάληψης υποχρεώσεων από τους διατάκτες, καταργήθηκαν οι διατάξεις του Π.Δ. 465/1975 (Α΄ 147). Ωστόσο, οι διατάξεις του Π.Δ. 113/2014, εφαρμόζονται μόνο στους φορείς της Γενικής Κυβέρνησης, ενώ οι διατάξεις του καταργούμενου Π.Δ. 465/1975 είχαν εφαρμογή σε όλα τα ΝΠΔΔ, ανεξαρτήτως αν αυτά περιλαμβάνονται στο μητρώο φορέων Γενικής Κυβέρνησης. Με την προτεινόμενη διάταξη, για να μην υφίσταται κενό ως προς τη

ρύθμιση θεμάτων αναλήψεως δαπανών για τα ΝΠΔΔ που δεν ανήκουν στη Γενική Κυβέρνηση, διευκρινίζεται ότι οι διατάξεις του Π.Δ. 465/1975 εξακολουθούν να ισχύουν για όσα ΝΠΔΔ δεν περιλαμβάνονται στη Γενική Κυβέρνηση.

Άρθρο 12

Με τις προτεινόμενες ρυθμίσεις τροποποιούνται τα άρθρα 6, 7 και 10 του ν.3429/2005 (Α' 314) για τις Δημόσιες επιχειρήσεις και τα ΝΠΙΔ, ώστε να ευθυγραμμιστούν με τις ρυθμίσεις του ν.4270/2014. Ειδικότερα ρυθμίζονται τα θέματα κατάρτισης και υποβολής επιχειρησιακών σχεδίων, κατ' αντιστοιχία των όσων ορίζονται στο ν.4270/2014 περί έγκρισης προϋπολογισμών. Επίσης, απλοποιούνται οι υποχρεώσεις των δημόσιων επιχειρήσεων για υποβολή οικονομικών στοιχείων, καθώς στον ν.4270/2014 προβλέπονται σχετικές υποχρεώσεις υποβολής στοιχείων για την πορεία εκτέλεσης του προϋπολογισμού. Επίσης, διασαφηνίζεται η διαδικασία και οι ημερομηνίες κατάρτισης προϋπολογισμού κατά αντιστοιχία των προβλεπόμενων στο ν.4270/2014.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β'

ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΑΣ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΚΑΙ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗΣ:

Άρθρο 13

Η ρύθμιση που προτείνεται στην παράγραφο 3 κρίνεται απαραίτητη προκειμένου να διασφαλιστεί η τήρηση της αρχής της ανταποδοτικότητας, δεδομένου ότι σε πολλές περιπτώσεις τα ελληνικά δικαστήρια (ενδ. ΣτΕ 2823/2014) έχουν κρίνει ότι θα πρέπει από τους όρους της σύμβασης να προκύπτει αρμοδιότητα του Ο.Τ.Α. για την παροχή των υπηρεσιών για τις οποίες επιβάλλονται τα τέλη.

Η μεταβατική διάταξη της παραγράφου 4 εξυπηρετεί την αντιμετώπιση ζητημάτων που σχετίζονται με την προσαρμογή της δημιουργηθείσας πραγματικής κατάστασης στο νέο πλαίσιο, προκρίνοντας τη μη επιστροφή καταβληθέντων, με εξαίρεση την περίπτωση εκτέλεσης τελεσίδικης δικαστικής απόφασης .

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ'

ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΑΣ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΕΡΓΑΣΙΑΣ, ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ

Άρθρο 14

Με τη διάταξη της παραγράφου 1 προβλέπεται ότι η διάταξη του άρθρου 4 παρ. 1 του ν. 3863/2010 καταλαμβάνει τους ασφαλισμένους των οποίων η συνταξιοδότηση αρχίζει από 1.9.2015 και όχι από 1.1.2015, όπως είχε προβλεφθεί με την περ. 1β της υποπαραγράφου Ε2 του ν. 4336/2015.

Με την προτεινόμενη ρύθμιση της παραγράφου 2, μετά την 1.09.2015 τα ποσά της Ειδικής Εισφοράς Συνταξιούχων (επικουρικής ασφάλισης) αποτελούν έσοδο του ΑΚΑΓΕ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ΄

ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΑΣ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΥΓΕΙΑΣ

Άρθρο 15

Η εν λόγω διάταξη αποσκοπεί στη μείωση της φαρμακευτικής δαπάνης και στον εξορθολογισμό των κανόνων τιμολόγησης φαρμάκων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε΄

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ ΤΟΥ Ν. 4001/2011 ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΓΟΡΑ ΦΥΣΙΚΟΥ ΑΕΡΙΟΥ

Άρθρο 16

Α. Τροποποίηση στο άρθρο 82 του ν. 4001/2011

Με την εν λόγω διάταξη τροποποιείται η παρ. 1 αρ. 82 Ν. 4001/2011, κατά τρόπο ώστε να επιτευχθεί η απελευθέρωση της αγοράς μέσω της χορήγησης του δικαιώματος επιλογής προμηθευτή φυσικού αερίου σε όλους τους πελάτες που βρίσκονται εγκατεστημένοι εκτός των περιοχών που ανήκαν μέχρι σήμερα στην αποκλειστική αρμοδιότητα των Εταιρειών Παροχής Αερίου Αττικής, Θεσσαλονίκης και Θεσσαλίας, καθώς και, προοδευτικά μέχρι τον Ιανουάριο του έτους 2018, σε όλους τους πελάτες που βρίσκονται εγκατεστημένοι εντός των ως άνω περιοχών, για τις οποίες ίσχυε η εξαίρεση της παρ. 8 του αρ. 49 της Οδηγίας 2009/73/ΕΚ. Επιλέγοντες καθίστανται, επίσης, οι Πελάτες που προμηθεύονται φυσικό αέριο με σκοπό την παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας καθώς και οι εταιρείες ΕΠΑ Αττικής,

Θεσσαλίας και Θεσσαλονίκης για την προμήθεια φυσικού αερίου ποσότητας που υπερβαίνει την ετήσια συμβατική ποσότητα της σύμβασης μεταξύ της κάθε εταιρείας ΕΠΑ και της εταιρείας ΔΕΠΑ ΑΕ, για όσο χρόνο διαρκούν οι ως άνω συμβάσεις, και για κάθε ποσότητα μετά τη λήξη τους.

Β. Τροποποίηση στο άρθρο 88 του ν.4001/2011

Η παράγραφος 1 του παρόντος άρθρου τροποποιείται κατά τρόπο ώστε να διασφαλιστεί η εφαρμογή μιας ενιαίας διαδικασίας για την έκδοση Κανονισμών Τιμολόγησης, ήτοι τόσο για την τιμολόγηση της Μεταφοράς, Εγκατάστασης ΥΦΑ και Αποθήκευσης από τον Διαχειριστή του Συστήματος Μεταφοράς όσο και για την τιμολόγηση της Διανομής από τον εκάστοτε Διαχειριστή Δικτύου Διανομής.

Γ. Τροποποίηση στο άρθρο 80 του ν. 4001/2011

Με την προτεινόμενη τροποποίηση επιτυγχάνεται η βέλτιστη ενσωμάτωση της παρ. 4 του αρ. 26 της Οδηγίας 2009/73/ΕΚ, η οποία δίνει τη δυνατότητα εξαίρεσης από τις διατάξεις των παρ. 1,2,3 του ίδιου άρθρου, ήτοι από τις υποχρεώσεις διαχωρισμού από την κάθετα ολοκληρωμένη επιχείρηση, σε εκείνες τις κάθετα ολοκληρωμένες επιχειρήσεις που εξυπηρετούν λιγότερους από 100.000 συνδεδεμένους Πελάτες, και προστίθεται η υποχρέωση λειτουργικού διαχωρισμού για την δραστηριότητα Διαχείρισης Δικτύου Διανομής Λοιπής Ελλάδας από τις λοιπές δραστηριότητες της κάθετα ολοκληρωμένης επιχείρησης, λαμβάνοντας υπόψη, πλέον της Οδηγίας 2009/73/ΕΚ, το σχετικό Ερμηνευτικό Σημείωμα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής («COMMISSION STAFF WORKING PAPER INTERPRETATIVE NOTE ON DIRECTIVE 2009/72/EC CONCERNING COMMON RULES FOR THE INTERNAL MARKET IN ELECTRICITY AND DIRECTIVE 2009/73/EC CONCERNING COMMON RULES FOR THE INTERNAL MARKET IN NATURAL GAS- THE UNBUNDLING REGIME») και την αρχή της ίσης μεταχείρισης.

Δ. Τροποποίηση στο άρθρο 8 του ν. 4336/2015

Το πρώτο εδάφιο του παρόντος άρθρου τροποποιείται κατά τρόπο ώστε να αποσαφηνιστεί ότι αφορά στη δραστηριότητα Διανομή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΣΤ'

ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΩΝ ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ – ΑΝΑΔΙΑΡΘΡΩΣΗ Ο.Α.Σ.Α.:

Άρθρο 17

Παράγραφος 1: Η παρούσα ρύθμιση προτείνεται έχοντας υπόψη την τρέχουσα οικονομική δυσχέρεια των επαγγελματιών μεταφορέων να αντικαταστήσουν τα φορτηγά τους με άλλα νεότερης τεχνολογίας. Επίσης η πρόταση αυτή αποσκοπεί στην εναρμόνιση της προθεσμίας αντικατάστασης των φορτηγών με αυτή της δεκαετούς περιόδου εντός της οποίας οι παλαιοί μεταφορείς υποχρεούνται να προσαρμοστούν στις απαιτήσεις των διατάξεων του Ν.3887/10.

Παράγραφος 2: Στο πλαίσιο της αναδιάρθρωσης του σιδηροδρομικού συστήματος, σύμφωνα με τις προβλέψεις του άρθρου 12 του ν. 3891/2010 (Α'188) έγινε δυνατή η σύναψη σύμβασης με την οποία ανατίθεται η εκτέλεση σιδηροδρομικού επιβατικού δρομολογίου ως Υποχρέωσης Δημόσιας Υπηρεσίας (ΥΔΥ). Με το άρθρο 45 του Ν.4313/2014 (ΦΕΚ 261/Α'/2014) προβλέπεται ότι η παροχή υπηρεσιών ΥΔΥ στις επιβατικές σιδηροδρομικές μεταφορές για τα έτη 2015 έως και 2019 ανατίθεται στην εταιρεία ΤΡΑΙΝΟΣΕ Α.Ε. Το συνολικό ποσό αποζημιώσεων της ΤΡΑΙΝΟΣΕ από το Δημόσιο για την εκτέλεση υπηρεσιών ΥΔΥ δεν μπορεί να υπερβεί το ποσό των πενήντα εκατομμυρίων (50.000.000) ευρώ ετησίως για τα έτη 2015 έως 2019. Η παροχή υπηρεσιών ΥΔΥ από την ΤΡΑΙΝΟΣΕ για τα έτη 2015 έως και 2019, διενεργείται, σύμφωνα με τις προβλέψεις σύμβασης που υπογράφεται μεταξύ του Ελληνικού Δημοσίου εκπροσωπούμενου από τους Υπουργούς Οικονομικών και Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων και της ΤΡΑΙΝΟΣΕ με την οποία ορίζεται μεταξύ άλλων το εύρος των παρεχόμενων υπηρεσιών, τα δρομολόγια που καλύπτονται από τη σύμβαση, η μεθοδολογία υπολογισμού της αποζημίωσης της ΤΡΑΙΝΟΣΕ, ο τρόπος παρακολούθησης της εκτέλεσης της σύμβασης, οι μηχανισμοί ελέγχου και κάθε άλλο σχετικό θέμα.

Δεδομένου ότι δεν έχει αποσαφηνιστεί το πλαίσιο της ιδιωτικοποίησης της ΤΡΑΙΝΟΣΕ, και επιπλέον για την οριστικοποίηση της αντίστοιχης σύμβασης δεν επαρκεί ο χρόνος που απαιτείται για τους προσυμβατικούς έλεγχους από το Ελεγκτικό Συνέδριο και την αρμόδια Επιτροπή της Βουλής, κρίνεται αναγκαία η προτεινόμενη νομοθετική ρύθμιση, η οποία, με τροποποίηση του άρθρου 12 του ν.3891/10:

παρατείνει την από 23.7.2012 σύμβαση μεταξύ Ελληνικού Δημοσίου και ΤΡΑΙΝΟΣΕ μέχρι τις 31.12.2015, όπως έγινε και για το έτος 2014 με το Ν.4313/2014 (ΦΕΚ 261/Α'/2014), ώστε να καταβληθεί το ποσό της αποζημίωσης στην ΤΡΑΙΝΟΣΕ για το έτος 2015. (παρ. 7 α)

Καταργεί την αναφορά στο πρώτο εδάφιο της παρ.6 του άρθρου όπου καθορίζεται ο τρόπος καταβολής της αποζημίωσης της Σύμβασης, δεδομένου ότι το θέμα αυτό αποτελεί έναν από τους βασικούς όρους που θα προβλέπει η Σύμβαση(παρ. 7 α και γ).

Προσαρμόζει τη πρόβλεψη για την εφαρμογή διαδικασιών ανάθεσης για τις αντίστοιχες συμβάσεις σύμφωνα με τα ως άνω, δηλαδή από το 2020 (παρ. 7 δ)

Παράγραφος 3 : Η έναρξη ισχύος του άρθρου 13, που αφορά ρυθμίσεις χρεών των εταιρειών ΟΣΕ και ΤΡΑΙΝΟΣΕ, απαιτεί την προηγούμενη έκδοση Προεδρικού Διατάγματος ακολούθως της σχετικής έγκρισης της Ε. Επιτροπής αναφορικά με τα υποβληθέντα μέτρα κρατικών ενισχύσεων για τις εταιρείες ΟΣΕ και ΤΡΑΙΝΟΣΕ, σύμφωνα και με τις διατάξεις του άρθρου 44. Η προωθούμενη ρύθμιση αποβλέπει στο να καταστήσει περισσότερο ευέλικτη την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 13. Ειδικότερα, με την προτεινόμενη ρύθμιση, η προβλεπόμενη διαγραφή του χρέους για κάθε εταιρεία προϋποθέτει πλέον απλώς την αντίστοιχη απόφαση έγκρισης της Ε. Επιτροπής, ενώ καταργείται η μη αναγκαία εξουσιοδοτική διάταξη για την έκδοση Προεδρικού Διατάγματος.

Ως εκ των άνω, αφενός διασφαλίζεται η απόλυτη νομιμότητα, καθώς συνεχίζει να είναι επιβεβλημένη η προηγούμενη έκδοση της εγκριτικής απόφασης της Ε. Επιτροπής, και αφετέρου η διαδικασία υλοποίησης της διαγραφής των χρεών καθίσταται λιγότερο σύνθετη και χρονοβόρα, καθώς παρακάμπτεται ο πρόσθετος και μη ουσιαστικός διοικητικός φόρτος που συνεπάγεται η έκδοση του Προεδρικού Διατάγματος, η οποία αποτελούσε θέμα κυρίως διαδικαστικού χαρακτήρα. Συνεπώς, μέσω της προτεινόμενης απλουστευμένης διαδικασίας, ακολούθως της εγκριτικής απόφασης της Ε. Επιτροπής, επισπεύδεται η υλοποίηση της διαγραφής των χρεών, που συνιστά αναγκαία συνθήκη για την οικονομική εξυγίανση των εταιρειών, με τρόπο που διασφαλίζει στο ακέραιο τον απόλυτο σεβασμό στη νομιμότητα.

Παράγραφος 4: Στο πλαίσιο της αναδιάρθρωσης του σιδηροδρομικού συστήματος, σύμφωνα με τις προβλέψεις του ν. 3891/2010 (Α'188) μεταβιβάστηκε το τροχαίο υλικό ιδιοκτησίας ΟΣΕ στο Ελληνικό Δημόσιο. Παράλληλα, προβλέπεται από το άρθρο 13 του ν. 3891/2010 η δυνατότητα ανάληψης των χρεών του ΟΣΕ έναντι τρίτων από το Δημόσιο, στο πλαίσιο της έγκρισης καθεστώτος ενίσχυσης του ΟΣΕ που έχει υποβληθεί στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Με το ν. 2070/1992 κυρώθηκε η διεθνής σύμβαση για την ίδρυση της EUROFIMA - Ευρωπαϊκής Εταιρείας για τη χρηματοδότηση σιδηροδρομικού υλικού (Α'121), της οποίας είναι μέτοχος ο ΟΣΕ και σύμφωνα με τις προβλέψεις του νόμου και της σύμβασης, το

Ελληνικό Δημόσιο εγγυάται για τις οικονομικές υποχρεώσεις του ΟΣΕ έναντι της EUROFIMA. Μεταξύ των μέτρων εξυγίανσης του ΟΣΕ, προβλέπεται η ανάληψη από το Δημόσιο ως πρωτοφειλέτη των συμβάσεων χρηματοδοτικής μίσθωσης που έχει συνάψει ο ΟΣΕ με τη EUROFIMA και δεν έχουν ακόμη αποπληρωθεί. Προς το σκοπό υλοποίησης της ανάληψης των χρηματοδοτικών συμβάσεων του ΟΣΕ με την EUROFIMA από το Δημόσιο, με την προτεινόμενη παράγραφο 9, προβλέπεται η προσθήκη του άρθρου 13^Α στο ν.3891/2010 και εξουσιοδοτείται ο Υπουργός Οικονομικών και ο Υπουργός Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων για την υπογραφή της σύμβασης υποκατάστασης.

Παράγραφος 5: οράτε ανωτέρω παρ. υπ' αριθ. 2.

Άρθρο 18

Τροποποίηση διατάξεων ν. 3920/2011 (Α' 33)

Ι. ΠΡΟΪΜΙΟ:

Από το Δεκέμβριο του 1998 με τη δημοσίευση του Νόμου 2669/98 οι Αστικές Συγκοινωνίες της περιοχής Αθηνών - Πειραιώς και Περιχώρων εισέρχονται σε νέα φάση. Ο σχεδιασμός, ο προγραμματισμός, η οργάνωση, ο συντονισμός, ο έλεγχος, και η παροχή του Συγκοινωνιακού Έργου όλων των Μέσων Μαζικής Μεταφοράς (επίγειων και υπόγειων) ανήκουν στον Ο.Α.Σ.Α. ΑΕ. Οι μετοχές του ΟΑΣΑ ανήκουν όλες στο ελληνικό Δημόσιο. Η εκτέλεση του Συγκοινωνιακού Έργου με λεωφορεία, τρόλλεϋ, ηλεκτρικό σιδηρόδρομο στην περιοχή αρμοδιότητας του Ο.Α.Σ.Α. διενεργείται από τους συμβαλλόμενους με αυτόν (ΕΦΣΕ) Εκτελεστικούς Φορείς Συγκοινωνιακού Έργου (Ε.ΘΕ.Λ. Α.Ε., Η.Λ.Π.Α.Π. Α.Ε., Η.Σ.Α.Π. Α.Ε.), οι οποίοι αποτελούν και τις θυγατρικές του εταιρείες.

Σύμφωνα με το άρθρο 7 του Νόμου 2699/98 προβλέφθηκε η ίδρυση θυγατρικής εταιρείας της ΑΜ με την επωνυμία ΑΤΤΙΚΟ ΜΕΤΡΟ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ Α.Ε. (ΑΜΕΛ) με σκοπό την λειτουργία και εκμετάλλευση των υπό κατασκευή (τότε) γραμμών 2 & 3 και κάθε επέκτασής τους, καθώς και των εγκαταστάσεων, οχημάτων και εν γένει υλικών και μέσων.

Τον Δεκέμβριο του 2004 με το Ν.3297 ορίζεται ότι η εκτέλεση του συγκοινωνιακού έργου με τα Μέσα Μαζικής Μεταφοράς διενεργείται από τους Εκτελεστικούς Φορείς Συγκοινωνιακού Έργου (Ε.ΘΕ.Λ., Η.Λ.Π.Α.Π., Η.Σ.Α.Π.) και τις Εταιρείες Παροχής Συγκοινωνιακού Έργου (ΑΜΕΛ, ΤΡΑΜ, ΠΡΟΑΣΤΙΑΚΟΣ) υπό την οικονομική και συντονιστική εποπτεία του ΟΑΣΑ.

Οι Εκτελεστικοί Φορείς Συγκοινωνιακού Έργου συντονίζονται και ελέγχονται από τον Ο.Α.Σ.Α., αποτελούν Νομικά Πρόσωπα Ιδιωτικού Δικαίου που υπηρετούν σκοπούς Κοινής Ωφελείας και λειτουργούν με βάση τους κανόνες της ιδιωτικής οικονομίας.

Στη συνέχεια με το νόμο 3920/2011 (ΦΕΚ Α' 33/3-3-2011) μπαίνουν οι βάσεις για την αναδιοργάνωση των συγκοινωνιών στην Αθήνα και επιλύοντας χρονίζοντα θέματα απαιτήσεων κατά και υπέρ του ΟΑΣΑ στη σχέση του με το Ελληνικό Δημόσιο. Με το νέο νόμο ο ΟΑΣΑ λειτουργεί με βάση τους κανόνες της ιδιωτικής οικονομίας υπό μορφή ανώνυμης εταιρίας, διέπεται από τους νόμους αυτούς και από τις διατάξεις της νομοθεσίας περί ανωνύμων εταιριών, οι μετοχές του κατ' αρχήν ανήκουν στο Ελληνικό Δημόσιο, ενώ διοικείται από Διοικητικό Συμβούλιο (Δ.Σ.), το ανώτατο διοικητικό όργανο της εταιρίας, αποτελούμενο από επτά (7) μέλη, ένα εκ των οποίων αποτελούν εκπροσώπους των εργαζομένων, τα δε υπόλοιπα ορίζονται με ΚΥΑ των Υπουργών Οικονομικών και Υποδομών Μεταφορών και Δικτύων και διορίζονται από τη Γενική Συνέλευση των μετόχων, σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 3429/2005 όπως τροποποιημένος σήμερα ισχύει. Η εταιρεία έχει ως σκοπό την παροχή υπηρεσιών σε τρίτους στον τομέα των μεταφορών και αποτελεί επιχείρηση κοινής ωφελείας, κατά την έννοια του άρθρου 106 του Συντάγματος, η οποία λειτουργεί υπό την αποφασιστική επιρροή του Ελληνικού Δημοσίου ("δημόσια επιχείρηση" κατά το άρθρ. 1 παρ. 1 και 2 του κεφαλαίου Α του ν. 3429/2005 "Δημόσιες επιχειρήσεις και οργανισμοί" - ΦΕΚ 314Α'.

Ειδικότερα, σύμφωνα με τα άρθρα 1 και 7 του ν.3920/2011, ΦΕΚ Α33/2011:

1. Οι δημόσιες συγκοινωνίες, που εκτελούνται μέσα στα όρια της Περιφέρειας Αττικής, όπως αυτή ορίζεται στο ν. 3852/2010 (ΦΕΚ 87 Α'), εκτός από τις νήσους, οι οποίες εξυπηρετούν το γενικότερο δημόσιο συμφέρον, αναδιарθρώνονται σύμφωνα με τις διατάξεις του νόμου αυτού.

Όπου στον νόμο αυτό γίνεται μνεία στον «Όμιλο ΟΑΣΑ» ή στις «Εταιρείες του Ομίλου ΟΑΣΑ» νοούνται ο ΟΑΣΑ και οι εταιρείες της παραγράφου 1 του άρθρου 7 (δηλαδή ΟΣΥ ΑΕ και ΣΤΑΣΥ ΑΕ).

2. Από τη δημοσίευση του νόμου αυτού (03-03-2011) στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως:

(α) Η ΕΘΕΛ τέθηκε σε διαδικασία συγχώνευσης με τον ΗΛΠΑΠ με απορρόφηση του τελευταίου από την πρώτη. Με τη συντέλεση της συγχώνευσης, η ΕΘΕΛ μετονομάστηκε σε «ΟΔΙΚΕΣ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΕΣ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ» («ΟΣΥ»).

(β) Η ΑΜΕΛ τέθηκε σε διαδικασία συγχώνευσης με τον ΗΣΑΠ και την ΤΡΑΜ με απορρόφηση των τελευταίων από την πρώτη. Με τη συντέλεση της συγχώνευσης, η ΑΜΕΛ μετονομάστηκε σε «ΣΤΑΘΕΡΕΣ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΕΣ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ» («ΣΤΑΣΥ»). Για τις συγχωνεύσεις αυτές εφαρμόστηκαν οι διατάξεις του ν. 2166/1993 (ΦΕΚ 134 Α') και των άρθρων 68 επ. του κ.ν. 2190/1920 (ΦΕΚ 216 Α').

3. Μετά τη συντέλεση της διαδικασίας συγχώνευσης, οι αρμοδιότητες εκτέλεσης του συγκοινωνιακού έργου στην περιφέρεια Αττικής ασκούνται ως εξής:

(α) από την ΟΣΥ με τα μέσα οδικής μεταφοράς (θερμικά λεωφορεία, ηλεκτροκίνητα λεωφορεία - τρόλλεϋ και λοιπά μέσα οδικής μεταφοράς),

(β) από τη ΣΤΑΣΥ με τα (επίγεια και υπόγεια) μέσα σταθερής τροχιάς (αστικοί σιδηρόδρομοι, τροχιόδρομοι-τραμ και λοιπά μέσα σταθερής τροχιάς).

II. ΟΙ ΣΗΜΕΡΙΝΕΣ ΣΥΝΘΗΚΕΣ:

Η λειτουργία των Συγκοινωνιών Αθηνών κατέδειξε στο διάστημα από τον Μάρτιο του έτους 2011 όταν και τέθηκε σε ισχύ ο νέος νόμος (3920/2011) μέχρι και σήμερα ότι ενώ έγιναν σημαντικά βήματα στην εφαρμογή του, κρίσιμα αίτια (δυσχέρεια στη λήψη ομλικών αποφάσεων, σχέσεις μητρικής και θυγατρικών, έξαρση της μαζικής πλαστογραφίας και παραποίησης προϊόντων κομίστρου, δυσχέρεια στην ανάπτυξη ελεγκτικού μηχανισμού της εισιτηριοδιαφυγής και εισιτηριοαποφυγής και τέλος η μη καταβολή των οφειλομένων ποσών στον ΟΑΣΑ για τη μετακίνηση δικαιουμένων μειωμένου κομίστρου ή δωρεάν μεταφοράς οδηγούν στην ανάγκη αναδιάρθρωσης του ομίλου και βέβαια της τροποποίησης του ν. 3920/2011 σε βασικές διατάξεις του καθώς και των άρθρων 391 και 218 του Ποινικού Κώδικα σχετικά με την μη πληρωμή προϊόντων κομίστρου αλλά και την πλαστογράφιση αυτών.

III. ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΗ ΑΝΑΔΙΑΡΘΡΩΣΗ ΤΟΥ ΟΜΙΛΟΥ ΟΑΣΑ:

Στόχος της αναδιάρθρωσης του Ομίλου ΟΑΣΑ είναι η αναβάθμιση των υπηρεσιών που προσφέρει στο επιβατικό κοινό, βελτιώνοντας παράλληλα την οικονομική του θέση καθώς και το περιβαλλοντικό του αποτύπωμα, με βάση συγκριτικά κριτήρια της Ε.Ε.

Το σχέδιο στηρίζεται σε τρεις άξονες:

1. Αύξηση των εσόδων

Ανάπτυξη της εμπορικής πολιτικής του Ομίλου για:

αύξηση της διείσδυσης της μηνιαίας κάρτας για όλα τα μέσα

προσέλκυση περισσότερων επιβατών στις αστικές συγκοινωνίες

καταπολέμηση της εισιτηριοδιαφυγής

αποτελεσματική διαχείριση των περιουσιακών στοιχείων του Ομίλου

2. Εξορθολογισμό των εξόδων

Μέσω της χρήσης κοινών υπηρεσιών σε επίπεδο Ομίλου με στόχο την:

στήριξη βασικών δραστηριοτήτων θυγατρικών εταιριών και ουσιαστική συνεργασία στη διοίκησή τους

προσαρμογή εσωτερικών διεργασιών στα πρότυπα της Ε.Ε.

3. Στροφή στην εξυπηρέτηση των ανθρώπων της πόλης

νέα εταιρική ταυτότητα, νέο brand, νέα εταιρική φιλοσοφία

φιλικές προς το περιβάλλον δημόσιες μετακινήσεις επί ίσοις όροις για όλους τους πολίτες

Η αναδιάρθρωση του Ομίλου ΟΑΣΑ έχει ως στόχο να μειώσει τη βάση κόστους του Ομίλου μέχρι του τέλους του 2016, και να διατηρήσει ένα συμφωνημένο ποσοστό κόστους επί του κύκλου εργασιών μετά την αναδιάρθρωση.

Πρωτοβουλίες για τη μείωση του κόστους περιλαμβάνουν:

Εξορθολογισμό των εσωτερικών διαδικασιών του Ομίλου, συμπεριλαμβανομένων των διαδικασιών οικονομικού, προμηθειών, ανθρώπινου δυναμικού και μάρκετινγκ.

Ενοποίηση δράσεων του Ομίλου και συνέργειες για βέλτιστη επιχειρησιακή αποτελεσματικότητα.

Επανασχεδιασμό του δικτύου λεωφορείων και τρόλεϊ, βελτιστοποίηση αξιοποίησης του στόλου και των ανθρώπινων πόρων, καλύτερη αξιοποίηση του μετρώ ως ραχοκοκαλιά για την προώθηση των συνδυασμένων μετακινήσεων (διαλειτουργικότητα).

Πρωτοβουλίες για την ενίσχυση των εσόδων περιλαμβάνουν:

- Re-branding του Ομίλου ΟΑΣΑ και αλλαγή της στρατηγικής επικοινωνίας: Νέα στρατηγική επικοινωνίας, προκειμένου να προσεγγισθεί το νεανικό κοινό και σύνδεση με τη βιομηχανία τουρισμού.
- Μπάρες εισόδου (τουρνικέ) στα λεωφορεία, επέκταση της εφαρμογής του μέτρου «είσοδος-μόνο-από-τη-μπροστινή-πόρτα»: σταδιακή εφαρμογή του μέτρου μέσα στους επόμενους μήνες.
- Δημιουργία Ενιαίου Σώματος Ελεγκτών του Ομίλου και προώθηση της συνεργασίας με την Ελληνική Αστυνομία, με τη δημιουργία ειδικού σώματος Ελεγκτών Αστικών Μεταφορών, για τον καλύτερο έλεγχο και την ασφάλεια του δικτύου.
- Ανασχεδιασμό του συστήματος παραγωγής και διανομής εισιτηρίων και καρτών, συμπεριλαμβανομένης της εισαγωγής του εισιτηρίου e -voucher (θερμικό εισιτήριο) και επέκταση του ήδη λειτουργούντος mobile ticketing.

Η λειτουργία των δύο έργων ΣΔΙΤ, της τηλεματικής και του ηλεκτρονικού εισιτηρίου, που εντάσσεται επίσης στον ευρύτερο σχεδιασμό του Ομίλου και αναμένεται να ξεκινήσει εντός της διάρκειας της αναδιάρθρωσης.

Το σχέδιο αναδιάρθρωσης θα έχει ολοκληρωθεί μέχρι το τέλος του 2016, με στόχο ο Όμιλος να φθάσει επίπεδα επιδοτήσεων και συνολικών οικονομικών επιδόσεων ευθυγραμμισμένων με το μέσο όρο της ΕΕ και τις βέλτιστες διεθνείς πρακτικές μέχρι το τέλος του 2017. Η πλήρης επίδραση της αναδιάρθρωσης θα είναι εμφανής το 2018.

Τα οφέλη υπερβαίνουν τον Όμιλο ΟΑΣΑ. Ως δευτερογενείς επιπτώσεις, αυξάνοντας την κινητικότητα των πολιτών, η εσωτερική αγορά θα έχει μεγαλύτερη κίνηση. Οι άνθρωποι θα κινηθούν πιο γρήγορα (μείωση του μέσου χρόνου ταξιδιού) χάρη στην καλύτερη αξιοποίηση του μετρώ. Το περιβάλλον θα επωφεληθεί από τη μείωση της χρήσης του αυτοκινήτου.

IV. ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ 3920/2011

α) Προτείνεται η προσθήκη παραγράφου με αριθμό 9 στο άρθρο 1 του Νόμου 3920/2011. Με την προσθήκη αυτή που προβλέπει τη συμμετοχή των Προέδρων των Δ.Σ. της ΣΤΑΣΥ και της ΟΣΥ ως μελών στο Δ.Σ. του ΟΑΣΑ, ενισχύεται ο ομιλικός και ενιαίος επιχειρησιακός χαρακτήρας του συστήματος των συγκοινωνιών στην Αθήνα με στόχο την αποτελεσματικότερη λειτουργία τους.

β) Προτείνεται η αντικατάσταση της παραγράφου 5 του άρθρου 2 του Νόμου 3920/2011.

Η παράγραφος προστέθηκε με την παράγραφο 1 του άρθρου 100 του Ν.4199/2013 (ΦΕΚ Α' 216/11-10-2013). Από προφανή παραδρομή παραλείφθηκε η «ΟΑΣΑ ΑΕ», αφού αναγράφηκαν μόνο οι φορείς του ομίλου (και θυγατρικές της ΟΑΣΑ ΑΕ) ΣΤΑΣΥ ΑΕ και ΟΣΥ ΑΕ, ενώ θα έπρεπε η σχετική διάταξη της παραγράφου 2 του άρθρου 2 της 10-02-1976 ΠΝΠ, που κυρώθηκε με το άρθρο 1 του Ν.352/1976 να εφαρμόζεται και για την ΟΑΣΑ ΑΕ. Με την παρούσα ρύθμιση απακαθίσταται το σχετικό νομοθετικό κενό.

γ) Προτείνεται προσθήκη παραγράφου (4) στο άρθρο 4 του νόμου 3920/2011. Με την προτεινόμενη ρύθμιση σκοπείται η αναδιάρθρωση και αναδιοργάνωση των Αστικών Συγκοινωνιών των Αθηνών με τη σύσταση ειδικής Μικτής Επιτροπής Άμισθων μελών, το έργο της οποίας θα διευκολύνει την παρακολούθηση, τον έλεγχο και το συντονισμό των σχετικών δράσεων με γνώμονα την αρτιότερη υλοποίησή τους. Για το λόγο αυτό στην ειδική Μικτή Επιτροπή μετέχουν εκπρόσωποι των αρμόδιων Υπουργείων, καθώς και οι Πρόεδροι ή Διευθύνοντες Σύμβουλοι των ΟΑΣΑ ΑΕ, ΟΣΥ ΑΕ., ΣΤΑΣΥ ΑΕ. Ειδικότερα στην Επιτροπή μετέχουν:

Ένας Εκπρόσωπος του Υπουργείου Μεταφορών, ο οποίος θα εκτελεί χρέη Προέδρου της Μικτής Επιτροπής,

Ο Πρόεδρος ή Διευθύνων Σύμβουλος του ΟΑΣΑ ΑΕ.

Ο Πρόεδρος ή Διευθύνων Σύμβουλος της ΟΣΥ ΑΕ.

Ο Πρόεδρος ή Διευθύνων Σύμβουλος της ΣΤΑΣΥ ΑΕ.

Ο Διευθυντής της Δ/σης Επιβατικών Μεταφορών του Υπ. Μεταφορών

Ένας εκπρόσωπος του Υπουργείου Μεταφορών ή ο αναπληρωτής του

Ένας εκπρόσωπος του Υπουργείου Οικονομικών ή ο αναπληρωτής του.

Ο Γενικός Γραμματέας του Υπουργείου Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης ή ο αναπληρωτής του

Τα μέλη της Επιτροπής δύναται να αναπληρώνονται. Ανάλογα με το θέμα στην Επιχειρησιακή Συντονιστική Επιτροπή μετέχουν εκπρόσωποι κατά περίπτωση εκ των Υπουργείων:

- α) Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης,
- β) Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων,
- γ) Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής και
- δ) Εθνικής Άμυνας

Ο Πρόεδρος της Επιτροπής δύναται να προσκαλεί στις συνεδριάσεις της Επιτροπής υπνρεσιακούς παράγοντες, εκπροσώπους του δημοσίου τομέα, εκπροσώπους της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, όπως και εκπροσώπους διεθνών οργανισμών και φορέων.

Η Επιτροπή θα είναι αρμόδια για :

α. Το συντονισμό των δράσεων που εντάσσονται στην αναδιάρθρωση, αναδιοργάνωση και ανάπτυξη των αστικών συγκοινωνιών των Αθηνών με βάση το σχέδιο δράσης, όπως αυτό περιγράφεται στο παράρτημα (I) του παρόντος νόμου.

β. Τη λεπτομερή ανάλυση του Έργου, ειδικές δράσεις, σχέδια εργασίας για τον καθορισμό / προσαρμογή συγκεκριμένων χρονοδιαγραμμάτων, οροσήμων και παραδοτέων καθώς και τη λήψη αποφάσεων αναπροσαρμογής δράσεων, χρονοδιαγραμμάτων, οροσήμων, και παραδοτέων, όταν αυτό κρίνεται απαραίτητο.

γ. Την υποβολή προτάσεων για την αναγκαία διαδικασία, οργανωτικές και νομοθετικές αλλαγές.

δ. Τη διασφάλιση της εναρμόνισης ή και της ενσωμάτωσης στη στρατηγική των πιθανών δράσεων άλλων φορέων με το ίδιο αντικείμενο. Για το σκοπό αυτό, η Επιτροπή παρακολουθεί και ενημερώνεται για τις δράσεις και τα έργα των φορέων του στενού και ευρύτερου δημοσίου τομέα, ιδίως σε επίπεδο σχεδιασμού, επισημαίνει τυχόν αποκλίσεις από τις κατευθύνσεις, προτείνει διαρθρωτικές παρεμβάσεις και ενημερώνει τους οικείους φορείς για τις συνέπειες των αποκλίσεων.

ε. Την παροχή ενημέρωσης ανά δίμηνο προς το αρμόδιο Υπουργείο Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων για την εξέλιξη των δράσεων με την υποβολή έκθεσης, επισημαίνοντας τυχόν αποκλίσεις και προτείνοντας διαρθρωτικές παρεμβάσεις όπου θεωρεί ότι αυτό είναι απαραίτητο για την ταχύτερη και αποτελεσματικότερη υλοποίηση του Έργου.

- δ) Προσθήκη παραγράφου 4 στο άρθρο 6 του νόμου 3920/2011

Η ρύθμιση του β' εδαφίου της παραγράφου 4 του άρθρου 6 του ν. 3920/2011 αποδείχθηκε στην πράξη μη επαρκής. Η ρύθμιση αυτή, ήτοι "... Οι εν λόγω συμβάσεις μπορούν να συναφθούν μόνον εφόσον υπάρχει αντίστοιχη πίστωση στον προϋπολογισμό του εκάστοτε αντισυμβαλλομένου Υπουργείου", δεν οδήγησε και στην καταβολή των πιστώσεων στον ΟΑΣΑ. Παρατηρείται δηλαδή το φαινόμενο, της πρόβλεψης μεν στον προϋπολογισμό της πίστωσης πριν τη σύναψη της σύμβασης, αλλά δεν επακολουθεί και η καταβολή του ποσού στον ΟΑΣΑ. Έτσι, ενώ ο ΟΑΣΑ εκπληρώνει την από τη σύμβαση υποχρέωσή του, για τη μεταφορά των δικαιουμένων τη δωρεάν ή με μειωμένο κόμιστρο μεταφορά επιβατών, το αρμόδιο (αντισυμβαλλόμενο) Υπουργείο δεν εκπληρώνει τη δική του.

Η μη εκπλήρωση αυτή, σωρευόμενη, οδηγεί σε ταμειακή υστέρηση τον Οργανισμό και έτσι δυσχεραίνεται η εκτέλεση του έργου του, χωρίς δική του ευθύνη. Πρέπει λοιπόν να ληφθεί μέριμνα, ώστε η σύμβαση να λειτουργεί πραγματικά αμφίδρομα, με τις εκατέρωθεν υποχρεώσεις να εκπληρώνονται και από τα δύο μέρη, προς όφελος του επιβατικού κοινού. Για του λόγους αυτούς πρέπει να θεσπιστεί ασφαλιστική δικλείδα ορθολογιστικής λειτουργίας δύο υπηρεσιών του Δημοσίου και του ευρύτερου Δημοσίου Τομέα, προς όφελος των πολιτών. Σε αντίθετη περίπτωση, δημιουργείται διαρκώς επαυξανόμενο έλλειμμα και η όποια προσπάθεια οικονομικής εξυγίανσης των συγκοινωνιών της Αττικής θα οδηγηθεί σε αδιέξοδο.

Για το λόγο αυτό, προτείνεται η προσθήκη τρίτου εδαφίου στην παράγραφο 4 του άρθρου 6 του Νόμου, ως εξής: *"Η εκτέλεση του μεταφορικού έργου από τον ΟΑΣΑ αναστέλλεται αυτοδικαίως για όσο χρονικό διάστημα, δεν καταβάλλει το αντισυμβαλλόμενο Υπουργείο, το σύμφωνα με τους όρους της σύμβασης αντίτιμο ή τη διαφορά του κομίστρου από την πίστωση αυτή."*

ε) Στο άρθρο 6 του νόμου 3920/2011 προστίθεται παράγραφος 10 διότι στην ισχύουσα διάταξη είχε παραληφθεί από προφανή παραδρομή "το ύψος του αποδιδόμενου ποσοστού" επί των εισπράξεων για την κατανομή των εισπράξεων μεταξύ του ΟΑΣΑ και των παρόχων σιδηροδρομικού έργου, σύμφωνα με τους λοιπούς όρους της διάταξης.

στ) Τέλος τροποποιείται το άρθρο 218 ΠΚ:

Με την προτεινόμενη ρύθμιση του άρθρου 218 του Ποινικού Κώδικα σκοπείται η ποινική αντιμετώπιση του ζητήματος της κατάρτισης πλαστών ή νόθευσης προϊόντων κομίστρου στις δημόσιες αστικές μεταφορές, ελλείψει έως τώρα σχετικής νομοθετικής πρόβλεψης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ζ'

ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΑΣ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΚΑΙ ΤΡΟΦΙΜΩΝ

Άρθρο 19

Με τη διάταξη της παραγράφου 1 αντικαθίσταται η παρ. 1 του άρθρου 5 του ν.δ. 243/69 απαλείφοντας την αναφορά στον όρο «οίνοι απλής ονομασίας προελεύσεως» καθότι ο εν λόγω όρος δεν προβλέπεται από την ενωσιακή νομοθεσία.

Με τη διάταξη της παραγράφου 2 αντικαθίσταται η παρ. 2 του άρθρου 19 του ν. 396/76, αίροντας την απαγόρευση συστέγασης του οινοποιείου με εγκαταστάσεις που χρησιμοποιούν σάκχαρη, σακχαρούχες και οινοπνευματώδεις ύλες. Επισημαίνεται ότι σύμφωνα με τον καν (ΕΕ) αριθ. 1308/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου δεν επιτρέπεται η χρήσης ζάχαρης στην Ελλάδα για την επεξεργασία εμπλουτισμού των οίνων. Οι λεπτομέρειες σε ότι αφορά τη συστέγαση ορισμένων δραστηριοτήτων με οινοποιείο θα καθορισθούν με Κοινή Υπουργική Απόφαση του Υπουργού Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων και του κατά περίπτωση συναρμόδιου Υπουργού.

Άρθρο 21

Με το άρθρο αυτό ορίζονται οι καταργούμενες από την έναρξη ισχύος του παρόντος διατάξεις καθώς και οι διατάξεις που καταργούνται σε μεταγενέστερο χρόνο, συνεπεία των ρυθμίσεων του παρόντος νόμου.

Ειδικότερα, με τη διάταξη της περ. ε' της παραγράφου 1, προτείνεται η κατάργηση του άρθρου 5 του ν.396/1976 «Περί οινολογικών κατεργασιών και εμπορίας των οίνων» (Α' 198) καθότι στο Μέρος II, Παράρτημα VII του Καν (ΕΕ) αριθ. 1308/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, στο οποίο ορίζονται οι κατηγορίες αμπελοοινικών προϊόντων, δεν περιλαμβάνεται η κατηγορία «Βιομηχανικοί Οίνοι». Ομοίως, της παρ. 4 του άρθρου 9 του ν. 396/1976 καθότι οι ουσίες που προορίζονται για οινολογική χρήση, οι όροι χρήσης αυτών και οι μέθοδοι ανάλυσής τους, καθορίζονται από τους Καν. (ΕΚ) αριθ. 606/2009 (L 193/2009) της Επιτροπής και καν (ΕΕ) 1308/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (L 347/2013).

Με τη διάταξη της περ. στ' της παραγράφου 1, προτείνεται η κατάργηση του σημείου (α) της παρ. 2 του άρθρου 1, του άρθρου 3, της παρ. 11 του άρθρου 5 και του σημείου (α) της παρ. 2 του άρθρου 6 του ν.δ. 243/1969 «Περί βελτιώσεως και προστασίας της αμπελουργικής παραγωγής» (Α' 144), όπως τροποποιήθηκε από τον ν. 427/76 (Α' 230/76). Ειδικότερα:

- για το σημείο (α) της παρ. 2 του άρθρου 1, ο Καν (ΕΕ) αριθ. 1308/2013 στο άρθρο 81 παρ. 2, αναφέρει την υποχρέωση των Κρατών Μελών να ταξινομήσουν τις οινοποιήσιμες ποικιλίες αμπέλου που επιτρέπεται να φυτεύονται, να αναφυτεύονται ή να εμβολιάζονται στα εδάφη τους προς οινοπαραγωγή. Στο ίδιο άρθρο και στην παρ. 2 σημείο β αναφέρεται ότι όταν μια οινοποιήσιμη ποικιλία αμπέλου διαγράφεται από την ταξινόμηση που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο, η εκρίζωση της εν λόγω ποικιλίας πραγματοποιείται εντός 15 ετών από τη διαγραφή της. Οι συγκεκριμένες προϋποθέσεις έχουν ενσωματωθεί στην εθνική νομοθεσία και συγκεκριμένα στο άρθρο 8 της υπ' αριθ. 659/9588/24.01.2013 Κοινής Υπουργικής Απόφασης, «Θέσπιση των αναγκαίων συμπληρωματικών μέτρων για την εφαρμογή των Κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 1234/2007 του Συμβουλίου, 555/2008 και 436/2009 της Επιτροπής, σχετικά με τις προϋποθέσεις και τη διαδικασία ταξινόμησης των οινοποιήσιμων ποικιλιών αμπέλου, της χορήγησης των νέων δικαιωμάτων φύτευσης σε εκτάσεις που προορίζονται για πειραματικούς σκοπούς και την καταχώρισή τους στο αμπελουργικό Μητρώο» (Β' 160).

- για το άρθρο 3, το οποίο αναφέρεται στην ανασύσταση των αμπελοτεμαχίων με ποικιλίες σταφιδοποιείας, η ανασύσταση ήταν ως πρόγραμμα επιδοτούμενο από την Ε.Ε. μέχρι το 2008. Με την τότε κοινοτική νομοθεσία το πρόγραμμα σταμάτησε και οι φυτεύσεις/ανασυστάσεις αμπελοτεμαχίων με ποικιλίες απελευθερώθηκαν.

- για την παρ. 11 του άρθρου 5, καθότι σύμφωνα με την παρ' 2 του άρθρου 62 το Ν. 4235/2014 (Α' 32) καθύλην αρμόδιο Υπουργείο για θέματα αγροτικής πολιτικής και ειδικότερα του τομέα οίνου είναι το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων.

- για το σημείο (α) της παρ. 2 του άρθρου 6, καθότι είναι παρωχημένη διάταξη.

Με τη διάταξη της περ. ζ' της παραγράφου 1, προτείνεται η κατάργηση του σημείου (α) της παρ. 1 του άρθρου 5 του ν.427/1976 «Περί αντικαταστάσεως, συμπληρώσεως και καταργήσεως ενίων διατάξεων του ν.δ. 243/1969 περί βελτιώσεως και προστασίας της αμπελουργικής παραγωγής» (Α' 230), καθότι είναι παρωχημένη.

Με τη διάταξη της περ. θ' της παραγράφου 1, δεν υφίσταται πλέον ως σκοπός του λογαριασμού της Ειδικής Εισφοράς Συνταξιούχων Επικουρικής Ασφάλισης, η οποία τηρείται σε λογαριασμό του ΑΚΑΓΕ, η κάλυψη ελλειμμάτων Φορέων και Κλάδων Επικουρικής Σύνταξης, καθώς και του Μετοχικού Ταμείου Πολιτικών Υπαλλήλων (Μ.Τ.Π.Υ.) έως 31.12.2018. Η διάταξη αυτή δεν έχει πλέον εφαρμογή αφενός λόγω της ενοποίησης των επικουρικών ταμείων στο ΕΤΕΑ αφετέρου λόγω της σχεδιαζόμενης μεταρρύθμισης του συνταξιοδοτικού συστήματος.

Επιπροσθέτως, με τις διατάξεις του άρθρου αυτού καταργούνται οι διατάξεις των άρθρων 21, 24, 28, 31, 38 παρ. 1-3, 39, 75 του ν.4331/2015 (69 Α΄) επειδή οι διατάξεις αυτές είναι αντίθετες με τη συμφωνία της 20^{ης} Φεβρουαρίου 2015, στην οποία αναφέρεται ότι «οι ελληνικές αρχές δεσμεύονται να απόσχουν από την ακύρωση μέτρων και από μονομερείς αλλαγές των πολιτικών και των διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων που θα επηρέαζαν αρνητικά τους δημοσιονομικούς στόχους, την ανάκαμψη της οικονομίας ή τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα, όπως αυτά αξιολογούνται από τους θεσμούς» και επειδή στο ν. 4336/2015 αναφέρεται ότι « Η Ελληνική Κυβέρνηση θα καταργήσει τις τροποποιήσεις στο συνταξιοδοτικό σύστημα που εισήγαγαν οι νόμοι 4325/2015 και 4331/2015 σε συμφωνία με τους θεσμούς».

Οι διατάξεις των παρ. 1 έως 3 του άρθρου 38 του ν.4331/2015 σχετικά με την καταβολή σύνταξης σε οφειλέτες καταργούνται από την ημερομηνία δημοσίευσης του παρόντος νόμου, για λόγους ασφάλειας δικαίου, δεδομένου ότι οι ασφαλισμένοι που καταλαμβάνονταν από την καταργούμενη ρύθμιση έχουν ήδη προβεί σε διακοπή της επαγγελματικής τους δραστηριότητας και έχουν υποβάλλει αίτηση συνταξιοδότησης.

Καταργείται η διάταξη του άρθρου 76 του ν. 4331/2015 περί παράτασης μέχρι τις 30.6.2017 της προθεσμίας αναστολής λήψης αναγκαστικών μέτρων της παρ. 1 του άρθρου 63 του ν. 3996/2011 (Α΄170), όπως παρατάθηκε με το άρθρο 20 παρ. 2 του ν. 4267/2014, προκειμένου να εξασφαλιστεί η ίση μεταχείριση των οφειλετών αλλά και να αποφευχθεί ο κίνδυνος πρόωπησης αθέμιτου ανταγωνισμού μεταξύ συγκεκριμένων επιχειρηματικών κλάδων.